

Mengšan



Glasiło Občine Mengeš, julij 2020, letnik XXVII, številka 7

"Na začetku se vsi igrajo. Pri najmlajših mora iti vse skozi igro. Skozi igro se otrok uči startati, teči, skakati ... Z Marino želiva atletiko predstaviti na otroški, igriv način, saj je zanimiv šport. Pri nas bo zanimivo tako za tiste, ki želijo tekrovati, kot tiste, ki jim je šport le sprošitev in igra."

Anže Jurgele



Privzgojiti ljubezen do športa, atletike in zdravega načina življenja

Ob dnevu državnosti podelili tudi znak občine, občinska priznanja, Trdinovi nagradi in zahvale prostovoljcem za pomoč v času epidemije

Srečanje krajanov Dobena 2020

Kolesarski vzpon na Mengeško kočo uspešen

Predpöičitniški rock koncert Mengeške godbe



6



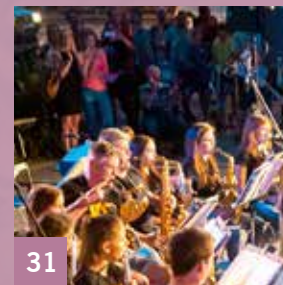
8



12



22



31

Isčete dobro avtosolo?

RAZLIKA SE METIJE

RETOS

1993

GARANCIJA 100% na zadovoljstvo

AKTUALNI TERMINI TEČAJEV

SOLE VOŽNJE

- TEČAJ ZA VODITELJA ČOLNA 10.07.2020 ob 17.00 uri
- TEČAJ CPP kat "CE" (tovornjak + prik.) 14.07.2020 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "A" (motor) 15.07. In 19.08. ob 16.00 uri
- TEČAJ VARNE VOŽNJE (izbris k. točk) 24.07.2020
- TEČAJ VARNE VOŽNJE (mladi vozniki) 25.07.2020
- TEČAJ CPP kat "B" (avto) 29.07. In 02.09. ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "C" (tovornjak) 04.08.2020 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "BE" (avto prikolica) 06.08.2020 ob 16.00 uri
- TEČAJ PRVE POMOČI 10.08.2020 ob 17.00 uri
- IZPIT ZA TRAKTOR 07.09.2020 ob 17.00 uri
- TEČAJ za viličar, TGM, Varstvo pri delu zbiramo prijave

040-758-000 Jasna

SPEAK UP®

JEZIKOVNO-ŠPORTNE POČITNICE V MENGŠU

OTROCI OD 6 DO 9 LET

180 € NA OSOBO

UK

DE

JULIJ

6.-10. 27. - 31.

GIBALNE URICE ANGLEŠČINE IN NEMŠČINE | VODNE IGRE | PLAVANJE | PLES | IZLETI | LOV NA ZAKLAD | NOGOMET | NORIJA Z VODNIMI BALONI |

041 986 501 e-mail: info@speakup.si
<https://www.speakup.si/jezikovno-sportne-pocitnice>

Murnova ul.1, Mengeš, nasproti trgovine TUŠ
 t.051 492 766, info@optika-cornea.si

OPTIKA CORNEA

-15% NA VSE KOREKCIJSKE OKVIRJE
 -20% NA VSA SONČNA OČALA

IZJEMNA AKCIJA

-40% NA VSE PROGRESIVNE OČALNE LEČE NAJVIŠJEGA KAKOVOSTNEGA RAZREDA PROIZVAJALCA ESSILOR

-40% NA OČALNE LEČE KOMBINIRANE ZA BRANJE IN DELO ZA RAČUNALNIKOM

POKLIČI AKCIJA

Murnova ulica 1, 1234 Mengeš, 051 492 766 NASPROTI TRGOVINE TUŠ

TRAJA DO 30.6.2020

BREZPLAČEN PREGLED VIDA BREZ ČAKALNIH VRST

Republika Slovenija!

Vstopaš v 30. leto državnosti!

Čestitamo! Civilna iniciativa Mengeš

Na podlagi ustavne pravice v 44. členu prostovoljno, vztrajno in odgovorno delujemo za skupno dobro, bolj demokratično in prav(i)čno Slovenijo. Bodimo veseli, ponosni in zdravi!

Rok Posavec s. p.
 GSM: 031 470 724
 montazaposavec@gmail.com

montazaposavec

• svetovanje, izmera in montaža notranjih vrat
 • prodaja in montaža vseh vrst kljuk za vrata (enodelnih, deljenih, varnostnih)
 • Dodaten **6 % popust** na nakup + montažo notranjih vrat in podbojev

Akcija - ob naročilu več kot 7 vrat, vam vsako 4. kljuko podarimo!

lipbled. Pesem gozda v vašem domu!

Kazalo

4	Občina
6	Intervju: Atletsko društvo
8	REPORTAŽA: Ob dnevu državnosti
13	Mengeški utrip
17	Zanimivo
22	Šport
28	Tretje obdobje
30	Kultura
32	Politika
33	Pisma bralcev
34	Zahvale in oglasi

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljavanja nenaročanih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Prispevki oddani po tem roku ne bodo objavljeni v tekoči številki. Hvala za vaš trud!

Prispevke in oglase oddajte najkasneje do 31. avgusta 2020

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490 844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Pomočnica odgovornega urednika: Blanka Tomšič; Uredniški svet: Rok Burja, Peter Gubanc, Franc Hribar, Bogo Ropotar, Matic Slokan, Tomaž Štebe; Lektoriranje: Grega Rihtar s.p. (za Artline d.o.o.); Oblikovanje in prelom: Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@siol.net, www.artline.si; Tisk: Schwarz, d.o.o.; Distribucija: Pošta Slovenije d.o.o.; Oglasi in zahvale: Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta irena.kosec@menges.si; Naklada: 3.200 izvodov; Revija: izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobijo praviloma vsak drugi petek v mesecu vsa gospodinjstva v občini Mengeš; vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Spletna izdaja: Mengšana ISSN 2536-3999

Zgodba z naslovnice: Anže Jurgele, soustanovitelj prvega Atletskega kluba v Mengšu.
Foto: Edvard Vrtačnik

Naslednja številka Mengšana izide v petek, 18. septembra 2020



Ne opustimo preventivnih ukrepov!

Razglasitev konca epidemije v RS ne pomeni, da priporočil NIJZ ni treba več upoštevati. Virus je še vedno med nami, zato je treba znova opozoriti na izvajanje osnovnih preventivnih ukrepov z obveznim nošenjem mask, higieno rok in kašlja ter upoštevanjem ustrezne medsebojne razdalje*.

Sproščanje ukrepov so s 1. junijem nekateri vzeli preveč dobesedno in z neodgovornim obnašanjem povzročili poslabšanje epidemiološkega stanja Covid-19, katerega posledice že čutimo s sprejemanjem novih ukrepov na nivoju države na področju gibanja in združevanja občanov, kot tudi z omejitvami pri prehajanju državne meje in izvajanju karantene.

Virus naše občine ni obšel, zato je izvajanje ukrepov nujno. Pa naj to ne bo zaradi prisile države, ampak zaradi lastnega zavedanja, da z zaščitnim ravnanjem skrbimo ne le za svoje zdravje, temveč za zdravje vseh, s katerimi živimo, delamo ali se srečujemo v vsakdanjem življenju.

Informacije o epidemiološki situaciji v občini in državi nam redno podajajo mediji, za seznanitev z ukrepi po posameznih področjih pa so podrobnejša navodila dnevno podana na spletni strani www.nijz.si, z informacijami pa smo vam na voljo tudi na naslovu stab@cz-menges.si.

Ker je tu čas dopustov, priporočam, da pred odhodom preverite stanje vaše počitniške destinacije, ob term pa vam želim, da oddih izkoristite v okviru danih možnosti čim bolj prijetno, predvsem pa, da pri tem ostanete zdravi.

Janez Koncilija, Štab za CZ občine Mengeš

* Odlok o začasnih ukrepih za zmanjšanje tveganja okužbe in širjenja okužbe z virusom SARS-CoV-2 (Uradni list RS 90/20 z dne 24. 6. 2020)



Povsod je lepo, a doma je najlepše

Tako pravi star slovenski pregovor in to drži kot pribito. Še tisti, ki vsako leto komaj čakajo, da jo mahnejo na dopust v tujino, se z veseljem vrnejo pred domač prag. Letošnji dopust bo kar nekaj Slovencev preživel precej drugače kot pretekla leta. Še vedno bo verjetno precej obiskana sosednja Hrvaška, vendar pa bodo veliko bolj kot sicer s slovenskimi gosti zasedeni naši turistični biseri. Sam sem mnenja, da je to odlična priložnost, da še bolj spoznamo našo lepo Slovenijo.

Koronavirus očitno še ne popušča. Tudi trenutne napovedi nam ne obetajo nič lepega, tako da smo tega virusa že vsi nekako »siti«, kljub vsemu pa bo žal krojil naše življenje tudi med poletnimi meseci. Upam, da bomo Slovenci zmogli tudi v tem času upoštevati priporočila epidemiologov, ter s tem zaščititi lastno zdravje in zdravje drugih.

Torej, kam na dopust v Sloveniji? Ena prvih izbir bo za marsikoga slovenska obala, čeprav v preteklosti tja marsikdo ni rad zahajal zaradi ne preveč čistega morja. Zato sem prepričan, da bodo turistični delavci v priobalnih mestih za domače goste odlično poskrbeli. Tisti, ki jim slovensko morje ne prija, se bodo ustavili v termah, ki so v Sloveniji na zelo visoki ravni. Kako vroče bo letošnje poletje, ne vem, vem pa, da na Bledu in v Bohinju ne bo tako vroče, zato verjamem, da bo marsikoga pot zanesla tudi na ta del Slovenije. V Bohinj grem vsako leto na dopust tudi sam, in vsakič pridem domov navdušen. Gorski zrak in planine naredijo svoje. Planinarjenje je še ena oblika dopusta, ki je med Slovenci vedno bolj priljubljena, saj se v gorah človek čisto odklopi. Letos bodo verjetno gore še malo bolj obiskane kot sicer, saj je distanco med ljudmi tam veliko lažje držati kot pa na plaži, polni turistov. Če pomislim, imamo dejansko lepote naše dežele »tik pred nosom«.

Morda nas celo izlet v sosednjo občino popelje do zanimivosti, ki smo jih sicer pogosto spregledali. No, roko na srce, je bilo v preteklosti iti na dopust tako blizu doma kar malce smešno. Žal koronavirus in težave, ki jih ta prinaša, niso nič kaj smešne, zato se enostavno moramo vsemu temu prilagoditi. Vendar dopust ne sme imeti prednosti pred našim zdravjem ter zdravjem ljudi okoli nas. Skratka, prepričan sem, da lahko Slovenci kakovosten dopust preživimo tudi doma. Oglejmo si lahko naravne in kulturne zanimivosti okoli domačega praga in nam niti ni treba za to iti v tujino. Hkrati pa verjamem, da so vrednost domačega gosta zaznali tudi tisti turistični delavci, ki jim v preteklosti zanj ni bilo veliko mar. Naj pozornost do domačega gosta ostane tudi v prihodnje. Pred dobrima dvema tednoma se je končalo, verjetno, najbolj čudno šolsko leto doslej. Potrebne je bilo ogromno napora, tako učencev, staršev, kot učiteljev, da je šolsko leto 2019/2020 pod streho. Zato si poletne počitnice še kako zaslužite prav vsi. Uživate jih kar se le da, pri tem pa pazite nase in na svoje bližnje.

Ob tem si želim, da nas virus ne bi dohitel v takšnem obsegu, da nam ne bi dopustil niti tega, da bi se skupaj veselili, družili, bili z družino in skupaj spoznavali našo deželo.

Bogo Ropotar, podžupan

Pri Športni dvorani Mengeš se pospešeno urejajo zunanje površine

Gradnja Športne dvorane Mengeš se nadaljuje v skladu s terminskim planom. V juliju se poleg obrtniško-inštalaterskih del v notranjosti dvorane in montaži športne opreme zaključuje tudi urejanje zunanjih površin.



Pred Športno dvorano Mengeš se v teh dneh utrjuje teren ter polagata grobi in fini asfalt



Na zunanjih športnih površinah je asfaltiranje zaključeno, na atletsko stezo se bo položil tartan. Sledi še namestitev zunanje športne opreme (koši, goli, zaščitne ograje) in zunanje ograje, ki bo preprečevala vandalizem v obliki voženj s kolesi in motorji po zunanjih športnih površinah.



V notranjosti dvorane se zaključujejo obrtniško-inštalaterskih dela. Nekaj opreme je bilo že vgrajene, sedaj se pospešeno sušijo tla, da se bo v prihodnjih tednih lahko namestil parket in začela vgradnja druge športne opreme.

Površine parkirišča in pešpoti pred dvorano ter zunanje športne površine na južnem delu dvorane so že asfaltirane. V prihodnjih tednih se bo začelo polaganje parketa ter vgrajevanje predvidene opreme.

Besedilo in foto: Tina Drolc za Občinsko upravo

Izgradnja nove javne razsvetljave na Japljevi ulici v Mengšu

Občina Mengeš je na Japljevi ulici začela gradnjo nove javne razsvetljave, ki bo zgrajena v celotni dolžini Japljeve ulice in v povezovalnem delu s Kamniško cesto.

Nova javna razsvetljava na Japljevi ulici bo pomembna v zimskem času, saj je bila sedaj ulica slabo osvetljena z izjemo posameznih dvorišč in je predstavljala nevarnost predvsem za najbolj ranljive udeležence v prometu, za otroke in starejše. V mesecu juliju bodo v ulici vgrajeni novi drogovi za javno razsvetljava, vključno s celotno napeljavo.

Besedilo in foto: Tina Drolc za Občinsko upravo



Občina Mengeš je na Japljevi ulici začela z gradnjo nove javne razsvetljave, ki bo zgrajena v celotni dolžini Japljeve ulice in v povezovalnem delu s Kamniško cesto



Privzgojiti ljubezen do športa, atletike in zdravega načina življenja

»Atletske aktivnosti so naravne in temeljne gibalne aktivnosti. Ker je atletika tako zelo raznolika, razvija celotno paleto gibalnih sposobnosti, kar daje odlične temelje za otrokovo nadaljnje udejstvovanje v kateremkoli športu,« pravita Mengšana Marina Tomić in Anže Jurgele. Ustanovila sta prvi mengeški atletski klub, ki bo atletske discipline približal otrokom in mladim. Z novo športno dvorano bo v Mengšu jeseni zaživela tudi atletika.

Zakaj naj se otrok ukvarja s športom?

- Otrok se uči samostojnosti.
- Športne dejavnosti učijo otroke, kako slediti določenim navodilom, otroci na treningu poslušajo pravila o varnosti, kar jim pomaga osvojiti podobna pravila tudi doma, vrtcu ali šoli.
- Čeprav je atletika individualni šport, se otroci naučijo tudi timskega dela. Naučijo se delati skupaj za dobro vseh.
- Razvoj vztrajnosti pri doseganju določenega cilja in discipline (poslušanje, spoštovanje pravil, potrpežljivost ...).
- Vpliv na pravilen gibalni razvoj otrok, razvijanje osnovnih motoričnih sposobnosti (hitrost, koordinacija, gibljivost ...) ter privzgojiti ljubezen do športa (atletike) in zdravega načina življenja. Lahko rečemo, da se naučijo boriti proti negativnim trendom današnjega načina življenja in družbe na splošno.

Kaj vam pomeni atletika? Je vaše življenjsko gonilo, delo ali užitek?

Marina: Vse to. Meni je v dvaindvajsetih letih atletika dala veliko. Naučila me je discipline, reda, kako usklajevati študij na fakulteti, delo v službi in treninge. Rezultati so mi bili v spodbudo. Vse v mojem življenju se je dolga leta vrtelo samo okoli tekmovalne atletike. Pomenila mi je vse. Vso svojo energijo sem usmerjala v ta šport. In sedaj bom lahko to energijo, vsa pridobena znanja in pridobljene izkušnje prenašala naprej na mlade atlete in atletinje.

Zakaj ste prav atletiko oziroma tek vzeli za svoj najljubši šport?

Marina: Začela sem s sprintom. Trener je prepoznal moje sposobnosti in me usmeril v treniranje teka čez ovire. To pa mi na začetku ni bilo prav všeč. Ta tek pa sem vzljubila, ko sem na državnem pionirskem prvenstvu v Celju v dvorani zmagala v teku na 60 m čez ovire in se za 3 stotinke približala državnemu rekordu.

Katere so vaše današnje aktivnosti povezane z atletiko?

Marina: Delam na OŠ Milana Šuštaršiča v Ljubljani, kjer sem profesorica športne vzgoje. Zadnjih petnajst let sem bila trenerka različnih kategorij v več atletskih klubih.

Anže, lahko na kratko predstavite vaše kompetence?

Sem profesor športne vzgoje in jo poučujem na OŠ v Škofji Loki. Svojo trenersko pot v atletiki sem začel leta 2011 kot trener pionirskih selekcij. Danes sem trener v Atletskem klubu Škofja Loka. Izvajam tudi individualne vadbe atletike za nogometaše, tenisače in podobne športe, predvsem za otroke in mladino.



Čim več treningov bomo poskušali izvesti zunaj

V atletiki ste dosegli tudi kar nekaj uspehov.

Anže: Za seboj imam kar nekaj let tekmovalne atletske kariere tekača na srednje proge. Bil sem tudi član mladinske atletske reprezentance v teku na 800 m. Ko sem začel študirati na Fakulteti za šport, pa sem dal prednost študiju.

Oba sta atleta in imata izkušnje pri delu v različnih sredinah. Kako sta prišla do odločitve, da ustanovita svoj klub prav tu v Mengšu?

Anže: Dolgo časa delava v različnih klubih in vedno je bila najina velika želja imeti svojega, imeti svojo vizijo, način učenja in dela z otroki in mladimi.

Trenerji in vaditelji

V klubu bo delovala tudi nekdanja vrhunska atletinja, Marina Tomić. Marina ima za sabo 22 let dolgo kariero, v kateri je tekmovala v tekih čez visoke ovire (60 in 100 m z ovirami). Je večkratna državna prvakinja in udeleženka vseh največjih atletskega tekmovanj. Tekmovala je na olimpijskih igrah v Londonu 2012, leta 2013 je na mediteranskih igrah v Mersinu osvojila bronasto kolajno in je udeleženka več svetovnih in evropskih prvenstev, tako v dvoranski atletiki kot na prostem. Svojo trenersko pot je začela leta 2006 kot trenerka pionirskih selekcij.

V pomoč nam bo tudi Eva Pivk, ki je vadiateljica atletike in nekdanja večkratna državna prvakinja v teku na 400 m z ovirami v mladinski in članski kategoriji, udeleženka mladinskega svetovnega prvenstva in reprezentančnih nastopov v mladinski kategoriji.

Marina: Pred leti sva se preselila v Mengeš, tu ustvarila družino, zdaj pa bi kraju in atletiki skupaj dala novo priložnost.

Izpostavila sta svojo vizijo treniranja atletike. Komu bo atletski klub namenjen in kaj bodo člani pridobili?

Marina: Najin klub bo osredotočen predvsem na vadbo otrok in mladine, osnovnošolske populacije in zadnja leta vrtca. Delala bova na principu razvoja otrok, njihovih osnovnih motoričnih sposobnosti, ki jih sestavljajo hitrost, koordinacija, gibljivost ... Predvsem pa privzgojiti ljubezen do športa, atletike in zdravega načina življenja.

Otroci bodo znali pravilno skakati in pravilno teči.

Atletiko sestavlja več disciplin. Se boste vsem enakomerno posvečali?

Anže: Otroci se bodo spoznali z vsemi atletskega disciplinami. Te delimo v tri osnovne skupine: teke, skoke in mete. Bolj tekmovalnim in nadarjenim bomo omogočili sodelovanje na različnih atletskega tekmovanjih. Toda poudarek bo na gibalnem razvoju. Vse bo potekalo s pridihom igrivosti in zabave s ciljem spoznati kraljico športov – atletiko.

Pri otrocih se mi zdi, da je težko ločiti šport od igre. Ali je to sploh potrebno?

Marina: Na začetku se vsi igrajo. Pri najmlajših mora iti vse skozi igro. Skozi igro se otrok uči startati, teči, skakati ... Atletiko želiva predstaviti na otroški, igriv način, saj je atletika zanimiv šport. Pri nas bo zanimivo tako za tiste, ki želijo tekmovali, kot tiste, ki jim je šport le sprostitelj in igra.



Poudarek bo na gibalnem razvoju

Atletski klub ste že ustanovili. Kje je sedež in kje boste izvajali aktivnosti?

Anže: Sedež kluba je na Glavičevi ulici 8 v Mengšu. Treninki pa bodo potekali v večnamenski dvorani Mengeš in na atletskega stezi poleg nje. Čim več treningov bomo poskušali izvesti zunaj. Telovadnica nam bo le v pomoč v primeru slabega vremena.

Še vedno so zapleti glede koronavirusa. Kako bodo omejitve, ki se še vedno tedensko spreminjajo, a nič ne kaže, da bo septembra kaj drugače, vplivale na vaše delo?

Marina: Sam potek treningov bo ostal enak, ker



Že avgusta načrtujemo teden odprtih vrat, takrat bodo otroci lahko prišli na predstavitveni trening

je atletika individualni šport in poteka brez kontaktov. Treninki zato lahko v trenutnih razmerah potekajo varno. Sicer pa je atletika ena izmed tistih športnih panog, ki je v tem času prva začela s tekmovanji za najmlajše.

Začeli boste septembra? Koliko časa bodo trajali treninki in kako bodo potekali?

Marina: Treninki bodo potekali od septembra do konca junija. Potekali bodo vsak torek in četrtek. Imeli bomo tri vadbene skupine, ki se bodo delile glede na starost in sposobnosti. Cilj je oblikovati čim bolj homogene skupine glede na sposobnosti in znanje. Trening vsake skupine se stopnjuje in cela skupina napreduje naenkrat. Pomembno je, da otroka damo v skupino, ki mu bo izziv in bo lahko napredoval, tako bo motiviran in zadovoljen.

Kakšen bo potek posameznega treninga? Se bo razlikoval glede na skupino?

Anže: Na začetku je obvezno ogrevanje. Predstavlja ga tek (pri mlajših selekcijah elementarne igre), gimnastične vaje, poskoki atletske abecede ter hitri teki. Sledi glavni del treninga. Vsak trening bo drugačen, a smiselno povezan glede na obdobje leta.

Koliko časa bo trajal trening?

Anže: Predvidena dolžina treninga je 75 minut, kar je prava dolžina za otroke, da se trening naredi tako, kot je potrebno, z vidika strokovnosti in motivacije.

Počitnice so se pravkar začele. Je že čas, da starši razmislijo, kam bodo jeseni vpisali svojega otroka? Kdaj bodo potekali vpisi?

Anže: Prijave načrtujemo z novim šolskim letom. Že avgusta načrtujemo izvesti teden odprtih vrat, takrat bodo otroci lahko prišli na predstavitveni trening in se preizkusili v različnih disciplinah. Upam, da bo nova atletskega steza takrat že v uporabi. Vse informacije bomo sproti objavljali tudi na naši spletni strani in FB.

Kje so prednosti atletike pred drugimi športi?

Marina: Atletika predstavlja osnovo vsakemu športu, pravimo ji kraljica športov. Atletika je tudi cenovno dostopna, saj so za začetek dovolj tekaški copati, športna oblačila in dobra volja. Atletika je šport za vsakogar, ne glede na starost, spol, velikost.

Besedilo in foto: Edvard Vrtačnik

Ob dnevu državnosti podelili tudi znak občine, občinska priznanja, Trdinovi nagradi in zahvale prostovoljcem za pomoč v času epidemije

Epidemija COVID-19 je vplivala tudi na organizacijo dogodkov ob praznovanju občinskega praznika Občine Mengeš. Slavnostno sejo Občinskega sveta Občine Mengeš, ki je s podelitvijo občinskih priznanj in Trdinovih nagrad tradicionalno potekala v Kulturnem domu Mengeš, je preprečila prav epidemija. Znak občine, nagradi in priznanja so bili tako podeljeni na praznovanju dneva državnosti, 24. junija, ki je z zaključkom pohoda že tradicionalno potekalo na Dobenu. Franc Jerič, župan Občine Mengeš, je ob občinskem in državnem prazniku povedal: »Enotnost in samostojnost je nekaj, kar bi morali spoštovati, negovati in vzgajati za prihodnost. Današnji dan je praznik vseh nas.«



Pohodnike je z glasbo pozdravila Veteranska sekcija Mengeške godbe

Že deveti pohod po občini Mengeš se je v sredo, 24. junija, začel v Športnem parku Topole. Zbrani pohodniki so se sprehodili po nabrežju Pšate, mimo spomenika talcev na Zalokah do spomenika državnosti in samostojnosti pred Gasilsko-godbenem domom v Mengšu. Pri domu so se jim pridružili pohodniki z Mengša in skupaj so nadaljevali pot do Kamnitega mostu v Loki pri Mengšu, kjer so se jim pridružili pohodniki iz Loke pri Mengšu. Skupaj so pohod zaključili pri Dobenskem hramu na Dobenu.

Slovesnost ob dnevu državnosti se je začela s slovensko himno, ki jo je zaigrala Veteranska godba Mengeš in s slavnostnim govorom Franca Jeriča, župana Občine Mengeš, ki je opozoril na enotnost in solidarnost, ki smo je bili v občini deležni v času epidemije in na mačehovski odnos politike do države: »Danes praznujemo samostojno državo, državo, ki smo jo ustanovili, ki bi jo morali vzgajati in gledati v prihodnost, da bomo nanjo lahko ponosni. Vendar pa danes premalo gledamo v prihodnost, ne spoštujemo, da je danes praznik vseh nas, posebej še vseh, ki smo se tukaj zbrali, ker v srcu dobro mislimo.«

Sledila je podelitev zahval prostovoljcem, dveh Trdinovih nagrad, znaka občine in priznanj občine Mengeš, ki ga je z glasbenimi nastopi obogatila Veteranska sekcija Mengeške godbe. Po podelitvah se je prireditev nadaljevala s koncertom Veteranske sekcije Mengeške godbe, ki so se ji pridružili vokalisti pevske skupine RŽ iz Loke pri Mengšu. Prireditev se je zaključila ob druženju udeležencev z venčkom narodnih in seveda pesmijo »V Mengšu smo vesel' ljudje doma« ter povabilom vsem pohodnikom in drugim, da se vidimo prihodnje leto.

Podelitev zahval prostovoljcem za pomoč in sodelovanje v času epidemije

V času epidemije sta Občina Mengeš in Štab Civilne zaščite Občine Mengeš povabila prostovoljce za pomoč pri izvajanju nalog potrebnih za zaježitev epidemije in lajšanje težav občanom pri njihovi zaščiti ali oskrbi. Na dogodku so se posebej zahvalili tudi vsem prostovoljcem, ki so bili v pripravljenosti, vendar pa zaradi ugodne epidemiološke situacije v občini njihova pomoč bi bila potrebna.

Zahvalo prostovoljcem za prostovoljno in požrtvovalno delo so prejeli Borut Trček in Žan Avbelj za oskrbo ranljivih skupin občanov in zaščite njihovega zdravja, Jure Reven in Blaž Slabanja za pomoč pri dostavi toplih obrokov za oskrbovance Doma počitka Mengeš ter Sašo Jenčič, Slavko Sedeljšak in Boštjan Čebulj za pomoč pri nadzoru gibanja in ozaveščanju prebivalstva v času epidemije.

Zahvale sta podelila Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Jure Šinkovec, poveljnik Štaba Civilne zaščite Občine Mengeš.



Udeležence prireditve sta pozdravila dva prapora, prapor Zveze slovenskih častnikov in prapor Zveze vojnih veteranov za Slovenijo



Prihod prvih pohodnikov, ki so se sprehodili mimo spomenika talcev na Zalokah in spomenika državnosti in samostojnosti pred Gasilsko-godbenim domom v Mengšu



Deveti pohod po občini Mengeš se je v sredo, 24. junija, začel v Športnem parku Topole in zaključil na Dobenu



Slavnostni govornik Franc Jerič je opozoril na enotnost in solidarnost, ki smo je bili v občini deležni v času epidemije in na mačehovski odnos politike do države



Občina Mengeš in Štab Civilne zaščite Občine Mengeš sta se prostovoljcem za pomoč pri izvajanju nalog potrebnih za zaježitev epidemije in lajšanje težav občanom pri njihovi zaščiti ali oskrbi zahvalila s podelitvijo posebnih priznanj. Na fotografiji eden od prejemnikov Boštjan Čebulj.



V letu 2020 sta Trdinovi nagradi prejela Zala Pezdirc in Tim Janežič (na fotografiji)



Prejemniki priznanj Občine Mengeš, od leve proti desni v prvi vrsti: Branko Urbanc, Kika Szomi Kralj, Zala Pezdirc, Marija Repanšek, v drugi vrsti poleg Franca Jeriča Tim Janežič, Andrej Šink, Renato Osolnik, Stanislav Šimenc



V imenu prejemnikov priznanj je spregovoril Stanislav Šimenc, prejemnik zlatega priznanja Občine Mengeš

Podelitev dveh Trdinovih nagrad

Trdinove nagrade se podeljujejo dijakom in študentom za posebna prizadevanja ali uspehe, s katerimi prispevajo k delovanju športnih, kulturnih in drugih društev, ki delujejo na območju občine Mengeš ali za izdelane projektne ali raziskovalne naloge s tematiko, ki je lahko temeljna podlaga za razvoj in kakovost življenja v občini Mengeš ter predstavlja spodbudo za nadaljnje strokovno delo. V letu 2020 sta Trdinovi nagradi prejela Zala Pezdirc in Tim Janežič.

Zala Pezdirc je prejela Trdinovo nagrado za diplomsko nalogo z naslovom Analiza kulturne dediščine v občinah Mengeš in Kamnik ter možnosti za razvoj novih turističnih programov z raziskovalno nalogo Vizija mladinskega razvoja občine Mengeš.

Tim Janežič je prejel Trdinovo nagrado za diplomsko nalogo z naslovom Zgodovina Planinskega društva Janeza Trdine Mengeš od leta 1952 do leta 2012.

Trdinovi nagradi sta podelila Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Stanislav Golob, predsednik Komisije za podeljevanje priznanj Občine Mengeš.

Podeljen je bil znak Občine Mengeš ter bronasta, srebrno in zlato priznanje občine Mengeš

Priznanja Občine Mengeš so najvišja priznanja občine za dosežke, ki prispevajo k boljšemu, kakovostnejšemu in polnejšemu življenju občanov, ki imajo pomen za razvoj in ugled občine na gospodarskem, kulturnem, športnem, humanitarnem ter na drugih splošno koristnih področjih delovanja v občini in širši skupnosti.

Znak Občine Mengeš je v letu 2020 kot perspektivna glasbenica, klarinetistka, prejela Kika Szomi Kralj.

Bronasto priznanje Občine Mengeš so v letu 2020 prejeli Marija Repanšek, Branko Urbanc in Andrej Šink. Marija Repanšek je prejela bronasto priznanje Občine Mengeš za več kot 20-letno delo v PGD Loka pri Mengšu. Branko Urbanc je prejel bronasto priznanje Občine Mengeš za več kot 15-letno delo v PGD Loka pri Mengšu. Andrej Šink je prejel bronasto priznanje Občine Mengeš za več kot 15-letno delo in dosežke pri Balinarskem klubu Mengeš. Čestitamo vsem nagrajencem.

Srebrno priznanje občine Mengeš je v letu 2020 za več kot 30-letno aktivno delovanje pri Avto-moto društvu Mengeš prejel Renato Osolnik.

Zlato priznanje Občine Mengeš je v letu 2020 za več kot 60-letno delo v PGD Mengeš prejel Stanislav Šimenc.

Znak in priznanja občine sta podelila Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Stanislav Golob, predsednik Komisije za podeljevanje priznanj Občine Mengeš.

V imenu prejemnikov občinskih priznanj je spregovoril Stanislav Šimenc, prejemnik zlatega priznanja Občine Mengeš: »Hvala vsem za podeljeno priznanje in lepo predstavitev. 60 let je dolga doba, pa vendar naj poudarim, da so naštetih uspehi del dobrega ekipnega dela, tukaj bi posebej izpostavil dobro sodelovanje s pokojnima Francem Blejcem in Jožetom Žargijem. Skupaj smo vzgojili veliko mladih gasilcev, ki danes uspešno nadaljujejo delo v našem društvu. Hvala vsem za podporo pri mojem delu.«

Besedilo: Tina Drolc za Občinsko upravo
Foto: arhiv Občine Mengeš



V drugem delu prireditve se je Veteranski sekciji Mengeške godbe pridružila Pevska skupina Rž iz Loke pri Mengšu



Franc Jerič, župan Občine Mengeš, je za jubilej čestital Veteranski sekciji Mengeške godbe in jim zaželel veliko uspeha na jesenskem tekmovanju veteranskih godb



Prireditve je povezovala Nataša Vrhovnik Jerič



V drugem delu prireditve se je Veteranski sekciji Mengeške godbe pridružila Pevska skupina RŽ iz Loke pri Mengšu



Pohodniki so se po končani prireditvi razveselili bograča in polnjenih paprik



Druženje udeležencev se je nadaljevalo tudi po končani prireditvi, vse do prvih dežnih kapelj

Srečanje krajanov Dobena 2020

Letos smo člani turističnega društva in vaškega odbora na Dobenu že petič zapored združili moči in sredstva ter v soboto, 13. junija, pripravili že tradicionalno prijateljsko srečanje in piknik za vaščane in člane TD Dobeno. Letos nas je skoraj tri mesece pestila korona in smo bili prikrajšani za različna druženja in srečanja, kar smo krajanji pogrešali, zato smo namenili informiranju o dogodku in vabilom še dodatno pozornost, kar se je obrestovalo, saj se je srečanja udeležilo več kot sto krajanov in članov TD Dobeno.



Druženje je tudi tokrat potekalo na jasi v gozdičku, pri Brigiti Herjavec in Damjanu Žuglju



Udeleženci so se lahko vseskozi krepčali z dobrotami z žara



Za veselo razpoloženje in ples pa je letos skrbel nekdanji član Viharnikov Grega Kren – Kr*en



Zabava je bila poskrbljena tudi za otroke

Na skupnem sestanku UO TD in VO smo si pred dogodkom razdelili naloge in določili ekipe za posamezna področja, tako je bilo pred srečanjem že vse pripravljeno, oder za glasbo, mize in klopi za udeležence ter stojnica za sprejem in dobrodošlico udeležencev, tudi »arafate« smo postavili, če bi nas presenetil dež, a vreme nam je bilo v soboto naklonjeno. Kmalu po 13. uri so začeli prihajati prvi udeleženci in bilo nas je vse več. Vsakega prišleka so ob prihodu pri stojnici pozdravili člani TD, jim ponudili pecivo in aperitiv, ki so ga prispevale naše vrle sovaščanke in sovaščani.

Naše druženje je tudi tokrat potekalo na jasi v gozdičku, pri Brigiti Herjavec in Damjanu Žuglju, ki sta nam znova prijazno ponudila prostor za ta dogodek. Poleg tega pa je bil Damjan tudi žar mojster, Brigita pa njegova glavna pomočnica, hvala obema za vajino prijaznost in pomoč. Prijetno okolje dogajanja je še dodatno prispevalo k prijetnemu počutju vseh udeležencev. Za veselo razpoloženje in ples pa je letos skrbel nekdanji član Viharnikov Grega Kren – Kr*en. Kljub neravnemu terenu je s pestrimi melodijami privabil "na plesišče" kar nekaj parov, ki jih teren ni motil.

V imenu TD in VO je prisotne pozdravil in nagovoril Tone Vidrgar ter jih seznanil z možnostjo, da si lahko krajanji za razne dogodke, kjer bo zbranih več udeležencev brezplačno izposodijo mize, klopi in »arafate«, kar je TD Dobeno nabavilo v letošnjem letu. Posebej je pozdravil Jožeta Blažaja, ki se je udeležil srečanja, čeprav sedaj živi v Domu starejših v Trzinu, saj je on omogočil prvo srečanje Dobencev na svojem prostoru in srečanje je postalo tradicionalno. Zahvalil se je tudi vsem, ki so s svojim delom in prispevki pripomogli k organizaciji in izvedbi srečanja. Prisotne je pozdravil in jim zaželel prijetno druženje tudi mengeški župan g. Jerič, ki je malo z zamudo zaradi obveznosti prikolesaril na kraj dogajanja.

Udeleženci so se lahko vseskozi krepčali z dobrotami z žara in pecivom, ki so ga prinesle domačinke ter gasili žejo z različnimi hladnimi pijačami. Dobra in raznovrstna glasba s pesmimi, ki jih je izvajal Grega, vse to je prispevalo, da so marsikateri obiskovalci odšli kasneje, kot so planirali, saj se je druženje zavleklo pozno v noč.

Besedilo in foto: T. Vidrgar

Turistično društvo Mengeš – "Vsi na trim 2020"

Turistično društvo Mengeš je ob prazniku Občine Mengeš v nedeljo, 7. junija, med 8. in 12. uro organiziralo akcijo z naslovom Vsi na trim, ki poteka že 38 let.

Članice in člani UO in NO našega društva, ki je zadolženo za vzdrževanje vadbenih orodij in urejenost trimske steze, smo pred vstopom na stezo postavili informacijsko postajo z namenom, da ugotovimo, kako obiskana je naša trimska steza na Gobavici in kako so z njeno ureditvijo zadovoljni uporabniki.

Povedati moram, da smo bili z obiskom zelo zadovoljni, saj je v tem kratkem času trimska steza prehodilo ali preteklo in obiskalo še Mengeško kočjo ali lokal Pr' Fartku rekordnih 570 obiskovalcev. Nekateri so trimska stezo pretekli kar dvakrat ali celo trikrat in na posameznih postajah opravili telovadne vaje.

Z urejenostjo trimske steze so bili obiskovalci zadovoljni. Predlagajo pa namestitev še kakšnega novega orodja za odrasle, dobrodošlo bi bilo tudi kakšno zanimivo orodje – igralo, mogoče tobogan za najmlajše otroke.

Obiskovalci so prišli iz 32 različnih krajev bližnje in daljne okolice Mengša. Nekateri obiščejo trim vsak dan, drugi dvakrat ali trikrat tedensko, preostali nekajkrat mesečno, po navadi konec tedna. Prihajajo posamezniki, zakonski pari, zelo veliko je mladih družin in mlajši otroci si zelo radi ogledajo tudi živali na Mengeški koči in se poigrajo na igralih. V gostišču se je možno odžejati in okrepčati in v tem času posladkati s sladoledom. Zelo pestra ponudba je tudi Pr' Fartku, imajo tudi igrala za otroke.

Ob zaključku pohoda so se udeleženci pri nas tudi odžejali ter posladkali. Razdelili smo tudi prospekte, razglednice, zemljevide, ki jih je izdalo naše društvo in še nekaj gradiva »Srca Slovenije«. Prospekte imamo natisnjene tudi v nemškem in angleškem jeziku, da se lahko predstavimo na prireditvah v tujini oziroma tujcem v naši informacijski pisarni, ki je odprta ob sredah popoldne. Organiziramo tudi celodnevne ali poldnevne vodene izlete, na katerih si je možno ogledati znamenitosti Mengša in okolice. Imamo tudi delavnice za otroke. Jeseni bo naše društvo praznovalo 60. obletnico delovanja. Vabljeni na Trim 2021.

Besedilo: Francka Trobec za Turistično društvo Mengeš

Foto: Miha Požar



Ob vstopu na trimska stezo

Zavod Azum in AIA skupaj z gledališčem proti nasilju!

Kaj je nasilje? Kdo je žrtev? Koliko je dopustno in kje so meje? Kaj narediti, ko si priča nasilju? Je v redu, da ti v razmerju oziroma ko hodiš z nekom, nekdo narekuje, kaj smeš obleči, s kom se smeš družiti in na splošno izvaja kontrolo nad tabo (npr. fant nad punco ali obratno)? Je v redu, da ti nekdo dopoveduje, da si stvari samo domišljaš, da vedno pretiravaš, če reagiraš na neprimerno vedenje itd.? So stvari vedno take, kot so videti na prvi pogled?



Kaj je nasilje? Kdo je žrtev? Koliko je dopustno in kje so meje?
Foto: Saša Hudnik

Takšna in podobna vprašanja so se pojavljala med delavnico, ki jo je izvedla Saša Hudnik iz Zavoda Azum z mladimi udeleženci 17. junija v prostorih AIA-MCM. Triurna delavnica je še prehitro minila, udeleženci pa so družno ugotavljali, da bi morale biti tovrstne delavnice redno na sporedu, ne samo kot enkratni dogodek. Vsak ima namreč svoj pogled, svoje izkušnje in ko se srečajo z mladimi, ki bodisi delijo poglede z njimi ali pa odpirajo novo perspektivo na konkretno stvar, s tem širijo svojo zavest glede nasilja in razvijajo ničelno toleranco do tega pojava. Sama metoda uporabe dramsko-gledaliških tehnik pa jim omogoča, da v varnem okolju preizkusijo konkretne situacije, saj v tem primeru performativni prostor služi kot "laboratorij".

Delavnica je bila izvedena pod okriljem evropske mreže za trajnostni razvoj Bridge 47, sam projekt pa je načrtovan v skladu z načeli globalnega učenja in s cilji trajnostnega razvoja, še posebej s ciljem številka 5: "Enakost spolov in krepitev vloge vseh žensk in deklet", angleški naziv projekta je "Theatre as a tool for prevention of dating violence among youth". Projekt je sofinanciran s strani Evropske unije.

Besedilo in foto: Saša Hudnik

PGD Loka pri Mengšu v mesecu juniju

V začetku junija so bili številni zaščitni ukrepi glede omejevanja širjenja koronavirusa odpravljeni oz. vsaj omiljeni. Nekaj sprostitvev je bilo že v maju, ki pa je minil povsem mirno, kar se tiče delovanja gasilskega društva oz. potreb po naših »storitvah«. Po svoje smo bili člani gasilskega društva s takim stanjem kar zadovoljni, saj naši krajanji tako niso bili oškodovani, niti njihovo premoženje ni bilo ogroženo. Junija pa je bilo že čutiti nekaj »gasilskega« utripa.



Izliv vode v kurilnici



Reševanje čebel iz dimnika

Operativna dejavnost

V dneh 18. in 23. junija je bilo potrebno posredovanje na stanovanjskem objektu na Spodnjem Dobenu. Prvič je šlo za poseg v kurilnici objekta, kjer je prišlo do puščanja vode. Posesati je bilo treba izteklo vodo in izprazniti raztezno posodo na ogrevalnem sistemu.

Drugič pa so bile vzrok čebele, ki so se naselile v dimniku. Ob tem smo sodelujočemu čebelarju ponudili strokovno in tehnično pomoč, da je čebele varno odstranil in tako stanovalcem zagotovil varno bivanje v objektu. V obeh akcijah je skupno sodelovalo 12 naših članov.

Drugi dogodki

V petek, 5. junija, smo se zbrali operativni gasilci PGD Loka pri Mengšu in čestitali našemu članu ter podpoveljniku Andreju Bizjaku ob njegovi 40-letnici. Kot se za gasilca spodobi, smo ga na njegovem domu najprej pošteno zalili z vodo in namesto mlaja postavili cev z ročnikom ter izročili darilo. Za vse storjeno v društvu se mu lepo zahvaljujemo in mu želimo še veliko zdravja, sreče in obilo radosti v življenju ter da bi se še naprej dobro počutil med nami, loškimi gasilci.

Dne 22. junija so trije gasilci našega društva sodelovali na prikazu gasilske opreme in vozila na Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani (ZGNL). Z gojenci so preživeli dober del dneva. Najprej smo jim pred-



Razigrani gojenci ZGNL

stavili našo opremo in vozilo, nato pa so se gojenci preizkusili v vaji z vedrovko. Ker je bil dan zelo vroč, smo pripravili tudi cevi z ročniki, s katerimi so otroci preizkusili različne curke, nato pa je sledila zabava z vodo. Na koncu so se nam gojenci z nasmeški na obrazih zahvalili za čudovit dan. V sredo, 24. junija, je Občina Mengeš pripravila slovesnost ob dnevu državnosti, ki je bila izvedena na Dobenu. Po slavnostnem govoru župana Franca Jeriča in krajšem kulturnem programu Veteranske godbe Mengeš in pevske skupine RŽ iz Loke so bila podeljena priznanja Občine Mengeš za pomembne dosežke, ki prispevajo k ugledu, razvoju in promociji občine.

Prav ponosni smo lahko, da sta za prizadevno delovanje na gasilskem področju dva naša člana prejela bronasto priznanje

Občine Mengeš. To sta Marija Repanšek in Branko Urbanc.

Zlato priznanje Občine Mengeš, prav tako za delovanje na gasilskem področju, je prejel član PGD Mengeš Stanislav Šimenc.

Na slovesnosti pa so bile podeljene tudi zahvale Občine Mengeš in Civilne zaščite Občine Mengeš vsem prostovoljcem, ki so se odzvali in opravljali naloge zaščite, reševanja ter nudili pomoč ob razglašeni epidemiji Covid-19. Zahvalo so med drugimi prejeli tudi naši člani: Blaž Slabajna, Sašo Jencič, Slavko Sedeljšak in Boštjan Čebulj. Slovesnosti smo se udeležili tudi gasilci celotne Gasilske zveze Mengeš in s tem počastili vse prejemnike nagrad.

Besedilo: Miro Urbanc
Foto: PGD Loka pri Mengšu



Voščilo Andreju Bizjaku ob 40-letnici

Mesec ponosa na Novartisovi lokaciji Mengeš pozdravili z dvigom mavrične zastave

V Sloveniji je Novartis 8. junija v znak podpore skupnosti LGBTI+ izobesil mavrično zastavo tudi na svoji lokaciji v Mengšu. Novartis namreč v svojem delovanju stremi k temu, da je lahko vsak sodelavec ne glede na spol, spolno identiteto ali usmerjenost zvest samemu sebi in brez strahu pred diskriminacijo.



Gasilci na ZGNL



V Novartisu so izobesili mavrično zastavo in obeležili mesec ponosa



Dobitnika bronastega priznanja Občine Mengeš: Marija Repanšek in Branko Urbanc

Novartis se vsakodnevno, tako na globalni kot nacionalni ravni, zavzema za ustvarjanje vključujočega okolja, v katerem cenijo edinstvenost, spoštujejo različne poglede in spodbujajo sodelavce, da so najboljše različice samih sebe. »Trdno verjamem, da imamo vsi pravico do svobodnih izbir in odločitev ter da nas raznolikost bogati. Ponosna sem, da delam v družbi, ki podpira skupnost LGBTI+ in si prizadeva, da bi se naši sodelavci počutili slišane ter sprejete. Verjamem, da sta strpnost in spoštovanje vrednoti, ki nas vodita v boljši jutri, zato ju začnimo živeti že danes,« je ob dvigu zastave sodelavcem povedala Katarina Klemenc, direktorica Korporativnega komuniciranja in ambasadorica LGBTI+ v Novartisu v Sloveniji.

V mesecu ponosa bo dvig mavrične zastave na vseh Novartisovih lokacijah v Sloveniji pospremlilo tudi virtualno izobraževanje za zaposlene o vsebinah LGBTI+. Prvi korak na poti k razumevanju in sprejemanju razlik je pridobivanje znanja in spodbujanje vedenj, s katerimi lahko vsak prispeva k bolj enakopravni skupnosti znotraj podjetja in v vsakdanjem življenju.

Novartis je na globalni ravni leta 2018 pristopil k podpisu Standardov ravnanja v podporo poslovnim skupnostim pri spopadanju z diskriminacijo proti osebam LGBTI+. Podjetja imajo namreč velike priložnosti za spodbujanje raznolikosti ter promocijo kulture spoštovanja in enakosti. V Novartisu in s tem tudi v Leku so zavezani k temu, da prispevajo k pozitivnim družbenim spremembam v skupnosti, kjer delujejo. Spoštovanje človekovih pravic, prizadevanje k čim večji vključenosti in odgovorno poslovanje so zapisani v temelje delovanja podjetja.

Besedilo in foto: Katarina Klemenc

Koga motijo prostori Turističnega društva Mengeš in Veteranov vojne za Slovenijo Mengeš

Spoštovani bralci našega občinskega glasila Mengšana, rad bi vas obvestil o vrhunsko izvedeni diverziji, ki smo jo doživeli.



ga početi, druga pa, da je bil nekdo, ki pač ne mara ali TD ali nas veteranov (prepoznan je bil zato, ker sta vhod in pomnik – izključno ta dva, varovana z mikro kamero). Pa ne glede na vse skupaj. Vabim vse prebivalce občine Mengeš, da nas pridejo obiskat, si ogledat spominsko zbirko in se pogovorit, pa ne glede na to, ali nas marajo ali pa ne. Če ne bi bilo VAS ljudi, ki ste naredili to Državo, tudi nas, ki smo jo pomagali z drugačno obliko (oborožen odpor), ne bi bilo. Veterani vojne za Slovenijo Mengeš nismo bili, nismo in ne želimo, biti z nikomer v konfliktu. Dovolj nam je ena vojna! Če nam bo vsiljena, smo pa pripravljeni. Mladeniču, ki si je pri prehodu čez Pšato zmočil teniske, pa želim hitro okrevanje, če je slučajno staknil prehlad. Vseeno ga vabim na eno šilce. S temi besedami zaključujem, spoštovani bralec, moje razmišljanje.



Izjava o gardi Slovenske vojske

Veterani vojne za Slovenijo najostreje obsojamo delovanje izgrednikov, ki so verbalno napadli gardo Slovenske vojske pri odhodu z državne proslave. To je naša vojska, slovenska! Pozdravljam vas z našim pozdravom Skupaj v vojni, skupaj v miru. Naša vrata so odprta za vse!

Besedilo in foto: stot. Marko Trampuž, predsednik OOZVVS Mengeš



Na znanem kraju (predprostor vhoda v prostore TD Mengeš in vhoda v prostor ZVVS Mengeš) v znanem času (24. 6. 2020 ob 23.10) s prepoznano osebo (storilec), nas je pri analizi pohoda v čast državnega praznika nekdo počastil z (instalacijo) v obliki surovega jajčka, ki je priletel v vitrino in na steno. No, sedaj imamo rumenjaka na beli steni pri vratih TD mgš. Okusi so različni,

smisel za barve pa tudi. Enim sta rumena in bela očitno všeč, kar nas prav nič ne moti. Isti večer sta bili v Ljubljani dve proslavi, državna in neka druga. Nas tam NI bilo in tudi v prihodnje, če bo ločevanje, nas ne bo. Smo raje v Mengšu! Nadaljujem razmišljanje. Možni sta dve varianti. Prva je, da je (diverzant) bil razposajen mladenič, podkrepljen z malce alkohola, ki ni imel kaj druge-

Čistilna akcija s PD Mengeš

Pri Planinskem društvu Janez Trdina Mengeš smo v začetku junija organizirali čistilno akcijo. Opremljeni z vrečkami in rokavicami smo očistili pohodne poti na Gobavico. Od Harmonije po planinski poti do koč, od letnega gledališča do koč in še malo od koč po grebenški proti Rašici.

Nabiralci so bili zadovoljni, ker ni bilo veliko odpadkov. A vseeno je bil to eden izmed tistih dogodkov, ko si vesel, da si našel smeti (ker si jih lahko pobral in tako odstranil iz narave) ter hkrati žalosten, ker si pač našel smeti. Tako se je nabralo kar nekaj polnih vrečk. Udeleženci so zaključili akcijo pri Mengeški koči in se strinjali, da je vsak čas pravi čas, da se spomnimo na naše okolje, zato odpadkov nik(d)ar ne odlagajmo v naravo!

Besedilo in foto: Tamara Mravinec



Čistilna akcija PD Mengeš



Ali ste vedeli, da od decembra 2019 deluje Stičišče Središče in da lahko med drugim pri vas za vas organiziramo usposabljanje po dogovoru?

Spoštovana društva, zasebni zavodi in ustanove z območja občine Mengeš, za vas deluje Stičišče Središče, regionalno stičišče Osrednjeslovenske regije, ki združuje društva, zasebne zavode in druge nevladne organizacije iz različnih vsebinskih področij delovanja. Nahajamo se v Ljubljani, vodi ga Zavod Nefiks, a to ne pomeni, da smo vezani zgolj na Ljubljano. Še več, prisotni in z vami v stiku in sodelovanju smo z vsemi 25. občinami Osrednjeslovenske regije.



Kot pravi tudi vodja Stičišča Središče Jože Gornik, bomo veseli vaše pobude, izražene interesa za sodelovanje ali pa samo vprašanja, na katerega vam lahko odgovorimo. Več informacij o našem delovanju najdete na sticisce-sredisce.si ter naših družbenih omrežjih, v stik z nami pa stopite lahko tudi po telefonu (040698915). Naše delovanje podpira Ministrstvo za javno upravo, zato je naše delovanje za organizacije brezplačno.

Naša vloga je podpora organizacijam v Osrednjeslovenski regiji, kar pomeni, da informiramo, izobražujemo, svetujemo in vam pomagamo.

Informiramo preko mesečnega obvestilnika Stičiščnika, ki ponuja aktualne informacije glede razvojnih potencialov za društva, zasebne zavode in druge nevladne organizacije. Vzpostavili pa smo tudi mailing listo, ki se ji lahko preko naše spletne strani pridružite vse organizacije, ki delujete na območju občine.

Vsak mesec izvedemo vsaj dve izobraževanju s področij, ki so aktualna za organizacije sektorja, kot so financiranje, pridobivanje

prostovoljcev, upravljanje, vodenje, promocija ... Če pa se v vaši občini zberejo predstavniki vsaj šestih društev, nas kontaktirajte in bomo usposabljanje po dogovoru izvedli na območju vaše občine takoj, ko nevarnosti v zvezi s prenašanjem virusa Covid-19 prenehajo oz. bomo usposabljanje izvedli na daljavo.

Svetujemo in nudimo pa vam tudi osnovno pravno pomoč, osnovno pomoč pri administraciji nevladnih organizacij, projektno svetovanje, pomoč pri registraciji spletne domene in postavitvi spletne strani ter pomoč pri pripravi vabil na dogodke, zbiranja prijav in beleženja kompetenc udeležencem z e-Nefiksom.

Za nami je že vrsta izvedenih usposabljanj in delavnic, svetovanj ter nekaj uspešno izpeljanih posvetov na temo Izzivi podeželja. Konec junija sta potekala v Ljubljani ter Kamniku, ko smo skupaj z Zvezo slovenske podeželske mladine združili različne organizacije in razvijali skupne ideje ter jih predali županu. Stičišče Središče pa bo z veseljem prišlo tudi v Mengeš. Povabite nas na katerega od dogodkov oz. nas obveščajte o svojem delovanju.

Čeprav je poletje, Stičišče Središče ne miruje. V juliju in avgustu bomo izvedli še nekaj spletnih izobraževanj, nadaljevali z rastjo skupine, ki smo jo poimenovali NVO s potencialom, pripravljali program izobraževanj ter posvetov za jesen ter seveda izvajali informiranje, svetovanje in pomoč.

Draga društva, zasebni zavodi in druge nevladne organizacije na področju občine Mengeš, vabimo vas, da se nam pridružite, saj lahko povezani skupaj ustvarjamo kvalitetno okolje za življenje vseh občanov.

Besedilo in foto: Ana Gregorič

Pridobite znak kakovosti Srca Slovenije

Če ustvarjate rokodelske izdelke oz. izdelke unikatnega in industrijskega oblikovanja ali pridelujete in predelujete prehranske izdelke, lahko njihovo kakovost potrdite s prijavo na razpis za uporabo Kolektivne tržne znamke Srca Slovenije. Še posebej v času spremenjenih navad domačih in tujih kupcev ter turistov je pomembno, da opozorimo na pristne lokalne in kakovostne izdelke, ki so jim na voljo. Priročnik za odgovorno, varno in trajnostno poslovanje ponudnikov in destinacij (STO, maj 2020) navaja: »Sistematično upravljanje in certificiranje lokalnih izdelkov v okviru skupnih znamk v posameznih destinacijah zagotavlja visoko kakovost in nadzor ohranjanja te kakovosti tudi pri najmanjših ponudnikih. Opozorimo goste na lokalno znamko!«



Na ocenjevanje se lahko prijavite fizične osebe z dejavnostjo, nosilci kmetijskih gospodarstev in podjetja iz občin, ki zaokrožujejo območje Srca Slovenije: Dol pri Ljubljani, Domžale, Hrastnik, Ivančna Gorica, Kamnik, Komenda, Litija, Lukovica, Mengeš, Moravče, Radeče, Šentrupert, Šmartno pri Litiji, Trbovlje, Trzin in Zagorje ob Savi. Sestava strokovne komisije za ocenjevanje izdelkov: dr. Tanja Lešnik Štuhec, Provital, svetovalka za načrtovanje turizma in gostinstva, prof. dr. Janez Bogataj, etnolog, Franci Jezeršek, Jezeršek gostinstvo, kuharski mojster, Matej Zupančič, Medianova, oblikovalec.

S certifikatom kakovosti Srca Slovenije se ponaša že 171 izdelkov 55 ponudnikov. Pridružite se jim še vi in izkoristite možnosti prodaje v fizičnih in spletnih prodajnih kotičkih Srca Slovenije!

Besedilo in foto: Mija Bokal

Preverite razpisne pogoje na spletni strani <http://www.srce-slovenije.si/okolje> ali nas kontaktirajte: rokodelski izdelki – Mija Bokal (01 89 62 713, mija.bokal@razvoj.si), prehranski izdelki – Tina Pregel (01 89 62 714, tina.pregel@razvoj.si). Rok za prijavo je 5. oktober 2020. Interes za prijavo pa sporočite do začetka septembra.

Nepozabno doživetje pri čebelarjih

Vavčerji, ki jih bomo prejeli, bodo zagotovo poskrbeli za to, da bomo Slovenci letos več časa namenili raziskovanju naše prelepe Slovenije. In prav je tako! Včasih se zdi, da tujci, ki se redno vračajo v Slovenijo prav zaradi njenih naravnih lepote, poznajo marsikateri skriti kotiček boljše od nas! Morda so ti vavčerji ključ do tega, da bomo znali še bolj ceniti lepote naše dežele!



Pri tem, kako pritegniti obiskovalce, bodo zagotovo najuspešnejši tisti, ki bodo v svoje ponudbe vključili zanimive programe z aktivnostmi, ki bodo prepričale domače goste. Čebelarstva turistična ponudba vas pri tem zagotovo ne bodo razočarala! Številni turisti obiščejo Slovenijo prav zaradi slovesa dežele čebelarjev. Tega nam je prisluzil že Anton Janša, prvi učitelj čebelarstva pred več kot 270 leti. Slovenci smo narod, kjer je čebelarstvo doma in čebelarji živimo s čebelami in za čebele!

Čebelarški turizem postaja ena izmed pomembnejših panog zelenega turizma! Eden od trendov zelenega turizma je označevanje turistično gostinske ponudbe. Doživetja označuje glede na njihove vplive na okolje, kulturo in družbo. Na ta način vemo, kaj okvirno lahko pričakujemo. Slovenija je prva in trenutno edina država, ki uvaja certificiranje ponudnikov čebelarstva. Certifikati odličnosti zagotavljajo nadzor nad ponudbo in kakovostjo storitev ter spodbujajo konkurenčnost. V Sloveniji imamo trenutno certificiranih 45 ponudnikov.

Certificiranje pomeni presojo specializiranosti in usmerjenosti dejavnosti različnih ponudnikov, kot so npr. kmetije, muzeji, prodajalne, in ocena izpolnjevanja kriterijev za pridobitev certifikata dobrega ali odličnega ponudnika čebelarstva turistične ponudbe. Ena, dve ali tri čebelice označujejo zadovoljevanje osnovnih pogojev, urejenosti objektov ponudnika in okolice, ekološko ali biodinamično čebelarjenje, sposobnost privlačne predstavitve dejavnosti in produktov, inovativnost embalaže, sposobnost ustvariti pravo čebelarstvo doživetje, elementi presenečenja ipd.

Doživetja na čebelarstvih turističnih kmetijah so primerna za vsakogar: tako za mlade in stare kot tudi za družine z mlajšimi otroki ali mladostniki, za posameznike ali skupine, za poslovni svet, za različna društva in organizacije, čebelarje in nečebelarje. Ponudba je zelo raznolika in se razlikuje od ponudnika do ponudnika. Ponudnike in njihovo ponudbo najdete na spletni strani: <https://www.apiturizem.si/>. Svetujemo, da pred obiskom preverite ponudbo posameznega ponudnika in se na ogled najavite.

Čebelarstvo je veliko več kot med! Življenje čebel je zanimivo in polno presenečenj. Obiskovalci čebelarstvih ponudnikov pa so navdušeni nad ponudbo, ki jo ponujajo tovrstni ponudniki. Spoznajte skrivnostni svet čebel, obiščite ponudnike, ki jih najdete na območju celotne Slovenije in se pridružite številnim zadovoljnim gostom. Z vašim obiskom boste prispevali k ohranjanju čebelarstva in posledično k ohranjanju narave ter lokalni samooskrbi. Ne boste razočarani!

Besedilo in foto: Tanja Magdič, svetovalka za ekonomiko čebelarstva

Od prijateljstva do posla

Najprej je bila Mojca in Ljubki trenutki. Potem je prišla še Branka in porodila se je ideja o 100%Mami. Tako nekako bi lahko na hitro opisali zgodbo. Korošica in Zasavka, ki sta se pred desetimi leti spoznali v Celju, na fakulteti. Za učneje sta bili enako pridni, za občolske dejavnosti pa še toliko bolj. Ena zgovorna in včasih nepremišljena, druga bolj mirne narave in preudarna. Če združiš vse to skupaj, je uspeh zagotovljen. V času šolskih dni se jima niti sanjalo ni, da bosta skupaj peljali posel, pa čeprav vsaka posebej. Branko je pot kmalu po začetku šolanja vodila v Mengeš, kjer živi še danes, saj si je tu ustvarila družino. Mojca pa skupaj s svojo družino živi na Koroškem. Obe sta mamici fantkov, iz katerih črpata ideje za svoje ustvarjanje.



Ljubki trenutki so pod okriljem Mojce nastali pred malo več kot letom dni. Še preden je postala mamica, je zelo rada ustvarjala, in to veselje se je z leti samo še stopnjevalo. Ob dveh zvedavih fantih ji idej nikoli ne zmanjka, sta njen glavni navdih in tudi prva preizkuševalca izdelkov. Tako so se v spletni trgovinici pojavili raznorazni piši/briši plakati o učenju poštevanke, abecede, oblik, števil in črk. Vsakdanji pripomočki, ki olajšujejo opravila, s katerimi se srečujemo. Skoraj vsak teden se pojavi kakšen nov izdelek. Njihova posebnost je, da so vsi personalizirani, da se otroci res počutijo posebne, saj je izdelek le njihov. Učni plakati so postali v času korona krize najbolj priljubljeni, saj so se starši čez noč morali postaviti v vlogo učiteljev. Se je pa ravno v začetku omenjene korone pri Ljubkih trenutkih zgodila še ena prelomnica. Omenjeni virus je sprva vse načrte obrnil malo na glavo, a na koncu le ni bilo vse tako črno, kot je sprva kazalo. Izšel je otroški zdravstveni dnevnik Moj mali Zaklad, kakršnega do sedaj na trgu še ni bilo. Ideja o omenjenem dnevniku je tlela dalj časa. Zahtevala je ogromno truda in seveda tudi financ. Vsi vemo, da se planerji in zvezki čez leta radi izgubijo, s tem pa izgubimo tudi pomembne podatke. Ob obisku zdravnika je včasih treba dvakrat premisliti, kdaj je imel otrok vročino ali alergijsko reakcijo. Sedaj pa si lahko vse zdravstvene podatke zapišemo na eno mesto, saj je dnevnik namenjen otrokom od rojstva, pa tja do najstništva. Mamice lahko za spomin vanj prilepijo tudi slike, ob slabem dnevu, pa lahko preberejo kakšno

pozitivno misel. Tudi zdravstveni dnevniki so personalizirani, naročite pa ga lahko na spletni strani Ljubki trenutki.

Na omenjeni spletni strani pa najdete tudi blog, ki ga piše 100%Mami. Za tem imenom se skriva Branka, ki v zapisih deli svoje vsakodnevne zgodbe in nasvete. Zapisi so lahkotni, zabavni, pa tudi življenjski. Piše po navdihu, nikoli na silo. Utrinke svojih vsakdanov pa z veseljem deli na družbenih omrežjih. Največ odzivov na blog je vedno takrat, ko piše o svoji družini in vsakdanjih prigodah. Če se sprehodite skozi zapise, lahko spoznate njihovo celotno pot, ki ni bila vedno le rožnata. V vsakem zapisu se skrivajo drobni nasveti ter spodbudne besede namenjene mamicam in bodočim mamicam, tudi tistim, ki nasvetov ne marajo. Sama ni nikoli pomislila, da bi svoj pogled na svet delila z drugimi, k pisanju jo je spodbudila ravno Mojca, saj so jo njene zgodbe znova in znova nasmejale, zdelo se ji je škoda, da bi skrivala talent in na ta način je zaživela ideja o blogu.

Zakaj Ljubki trenutki? Čas, ki ga vsakdo od nas preživlja s svojo družino, je dragocen, sploh v takšnem tempu življenja, kot ga živimo sedaj. Pogosto gre le za trenutke, zato se vsi trudimo, da jih naredimo ljubke, prikupne.

Zakaj 100%Mami? Branka pravi, da so bila vsa druga imena že zasedena. Šalo na stran. 100%Mami je hkrati vsaka in nobena, večinoma pa kar v isti osebi. Zakaj? Zato ker je večina mamc na trenutke 130 %, včasih pa le 99 %.

Pot Ljubkih trenutkov je šele na dobrem začetku, obe upata, da ju čaka še ogromno izzivov in doživetij. Če bo vse tako, kot mora biti, pa ju boste lahko septembra osebno spoznali na sejmu v Mengšu, kjer imata namen predstaviti izdelke.

Ne glede na to, kaj jima bo življenje prineslo, pa obe poudarjata, da je najvažnejše prijateljstvo. V poslu so vzponi in padci, prijateljstvo pa jih slavi in podpira.

Besedilo in foto: Branka Radič

Čudovito poletno cvetje

Milijon zvončki imajo to lastnost, da potrebujejo substrat, ki je bolj primeren za surfinije. Malo je ljudi, ki to vedo. Sam že veliko let zelo uspešno upoštevam to znanje.



Milijon zvončki z lepimi temnozelenimi listi in bujnim cvetenjem

Na sliki vam predstavljam milijon zvončke iz mengeške hiše, ki ni upoštevala mojih navodil. Na drugi sliki pa je naš nasad z lepimi temno zelenimi listi in z bujnim cvetenjem.



Listi so bolj bledikavi in cvetenje manj gosto

Besedilo in foto:
Rajko Vuga

Predavanje v AIA: Pritapkajmo si srečo

Kaj pa tapkanje sploh je? In kako lahko s tem pridemo do sreče? Odgovore na ti dve vprašanji sem v juniju predstavila v Mladinskem centru AIA v Mengšu. Vsi tisti, ki ste predavanje zamudili, vas pa vseeno zanima, kaj tapkanje je in kako vam lahko pomaga, da boste bolj sproščeni in srečni, preberite naslednje vrstice in se udeležite kakšnega od mojih prihodnjih predavanj, na katerem boste tapkanje lahko preizkusili tudi na sebi.



Tapkanje oz. EFT (Emotional Freedom Technique) pogosto imenujemo tudi čustvena akupresura. Foto: Brane Tomšič



Pritapkajmo si srečo, avtorice Susan Jeffrey Busen, priročnik, ki je namenjen staršem in otrokom. Foto: Brane Tomšič

Tapkanje oz. EFT (Emotional Freedom Technique) pogosto imenujemo tudi čustvena akupresura, saj tehnika uporablja stara znanja tradicionalne kitajske medicine in sodobne postopke zahodne psihologije. V slovenščini pogosto uporabimo tudi izraz "tehnika doseganja čustvene svobode", saj s tapkanjem prekinemo neprijetno čustveno vez z bolečim spominom iz preteklosti, mučno izkušnjo, ki je zaznamovala naše življenje, zmanjšamo lahko moč neprijetnih čustev, kot so strah, jeza, žalost, razočaranje in se torej čustveno osvobodimo. Ameriški inženir Gary Craig je v 90. letih prejšnjega stoletja združil znanja Vzhoda in Zahoda in nastala je tehnika EFT oz. tapkanje. Temelj te tehnike je, da negativne misli, čustva in dogodki povzročijo blokade v našem energijskem sistemu, zato pride do energijskega neravnovesja v telesu. Samega čustva ne moremo otipati, lahko ga pa vsekakor začutimo v telesu kot npr. cmok v grlu, ko nas je strah. Ko s prsti rahlo udarjamo po akupresurnih točkah, sproščamo nastale blokade v naših energijskih kanalih (meridianih). Medtem ko tapkamo po energijskih točkah, na glas opisujemo svojo težavo in tako zmanjšamo moč neprijetnih občutkov ter znova uravnovesimo energijski sistem telesa. Po tapkanju začutimo v svojem telesu olajšanje in umirjenost. Tehnika je odlična tudi za sproščanje in blaženje učinkov stresa, uporablja se tudi za zmanjševanje bolečin. Tapkanje je res nadvse enostavna in uporabna metoda, zato vam priporočam, da jo čim prej pobliže spoznate in preizkusite v svojem vsakdanu. Prepričana sem, da vam bo v pomoč. Vsem, ki imate otroke ali vnuke, svetujem, da metodo tapkanja predstavite tudi njim, tako da bodo lahko svoje skrbi čim hitreje odtapkali stran. Pri tem vam je lahko v pomoč priročnik Pritapkajmo si srečo, avtorice Susan Jeffrey Busen, ki je namenjen staršem in otrokom, saj je v njem zbranih 60 tem, ki obravnavajo vsakodnevne težave otrok in najstnikov. Knjigo lahko naročite na 070 768 307 ali natasa_ikovic@hotmail.com. Ne odlašajte in začnite tapkati zdaj, saj je tapkanje res enostavno in zabavno!

Besedilo: Nataša I. Novak, prof.

Pomen žalovanja ob izgubi

Ljudje zelo različno doživljamo trenutke, ko imamo neposreden stik s smrtjo. Vsi si želimo tako ali drugače omiliti ali »izbrisati« nastop konca, ki ga predstavlja smrt. Smrt osebe prizadene veliko ljudi. Najbolj bližnje in skupnost, del katere je bil pokojni.

Smrt predstavlja eno izmed najbolj bolečih človekovih izgub. Bolečino, ki jo pusti izguba, je treba sprejeti in jo počasi predelati. Na žalost je današnja družba naravnana k begu od bolečih tem in resničnosti. Postali smo družba pretvarjanja, zato je pomembno spregovoriti o bolečih temah že takrat, ko se tičejo »drugih«, kot pogosto mislimo. Smrt je najbolj očitna oblika izgube, a poznamo jih veliko več. Za nekoga je lahko izguba zdravja ravno tako huda izguba kot za nekoga drugega izguba bližnjega ali hišnega ljubljence. Ni prav, da minimaliziramo bolečino drugega in ni treba skrivati svojega občutja, zato da ne bomo žrtev posmeha. Pomembno je, da jo sprejmemo in se zavemo pomena žalovanja. Žalovanje poteka po več fazah in vsak od nas gre drugače skozi njeno pot.

Faza šoka/zanikanja – to je obdobje neposredne prizadetosti, v kateri lahko opazimo različne stopnje zanikanja. Običajno čutimo oz. občutja ubesedimo kot »To ni res« in »Morali ste se zmotiti«, »Ste dobro preverili?«. Ta faza je kot zaščita posameznika in traja ure, dneve ali tedne.

Reakcijska faza/faza jeze – obdobje iskanja. Prizadeti razvije način, kako odkriti izgubljen. Jeza nad neuspehom v tem iskanju je usmerjena proti sebi ali drugim. Lahko celo kot jeza na umrlega. Strah in depresija sta pogosta. To obdobje lahko traja tedne, mesece in redkeje leta.

Faza predelovanja – prizadeti prihaja vedno bolj v položaj, da svojo travmo predela. V tem obdobju se pogosto opazita depresija in pomanjkanje sposobnosti, da bi žalujoči videl smisel. Pri tem postopoma izpušča faze pogrešanega in spomine vedno lažje prenaša. Faza predelovanja lahko traja dolgo, neredko več let. Nekateri imenujejo to fazo pogajanja, ko želi žalujoči dobiti še eno priložnost in pri tem lahko vključi tudi boga, da mu pri tem pomaga. Tej fazi po stališču nekaterih sledi globoka žalost, ko se posameznik sooči s svojo bolečino.

Faza nove orientacije/sprejemanje – žalujoči v tej fazi pretrga vez z izgubami in začne postopoma graditi nove vezi. Nekaj podobnega opisuje pregovor: »Ko Bog zapre vrata, nekje odpre okno.« Nova orientacija pogosto vodi v spremenjeno podobo o sebi – in se jo lahko doživi kot osebno zrelost na osnovi predelanih izkušenj.

Obstaja še več bolj ali manj poglobljenih stališč in teorij o fazah žalovanja, a kot sem zapisala zgoraj, žaluje vsak po svoje. Pri tem je pomembno tudi, v katerem življenjskem obdobju smo, ko doživimo hudo izgubo. V obdobju mlade družine so udeleženci največkrat hitro prisiljeni, da živijo naprej in lahko pozabijo nase, kar se kot težava pokaže kasneje, ko tekoče obveznosti nekoliko popustijo. V obdobju, ko npr. nismo več v službi, pa lahko obstoji nevarnost, da bomo zaradi odsotnosti obveznosti zapadli v otopelost in se bomo ustavili v eni od faz. Zato je toliko pomembno, da si v vseh življenjskih obdobjih poiščemo pomoč tretje osebe, ki ni vpletena v našo življenjsko situacijo, zato da nas lahko »popelje« do zadnje faze, ko smo sposobni uzreti odprta okna. Zavedati se moramo, da v tem nismo sami. Obrnemo se lahko na centre za socialno delo, ki nas bodo seznanili z možnostmi, na centre za krepitev zdravja, psihologe, psihoterapevte ... Precej v ospredju kot strokovno/izkustveno usposobljena institucija za področje žalovanja pa je Slovensko društvo hospic, ki že 25 let izvaja tudi program žalovanja in je na tem področju pri nas svojevrsten unikum.

Če ste doživeli izgubo in čutite, da ste v njej sami ter da vas nihče ne razume, bomo v Slovenskem društvu hospic veseli, če poiščete pomoč. Društvo ima območne odbore po vsej Sloveniji.

Besedilo: Alenka Križnik, zaposlena Slovensko društvo hospic

O dihanju in zakaj je pri jogi koristno zapeti mantra ommm

V sredo, 3. junija, smo imeli v Mladinskem centru AIA predavanje o Teoriji in praksi dobrega dihanja. Kratko popotovanje v fiziologijo dihanja nam je razkrilo njegovo kompleksnost, saj v telesu in duši skoraj ni vidika, na katerega dihanje ne bi vplivalo. Pravilno dihanje je zato eden izmed glavnih generatorjev zdravja in dobrega počutja. več treba bati. Tečaj, dva ali tri in že bodo vsi delfinčki.



Slabo dihanje prispeva k številnim tegobam in slabemu počutju.
Foto: Brane Tomšič

Vdihnemo 17.000-krat na dan, to je več kot 6 milijonov dihov na leto. Res veliko, zato je še toliko bolj pomembno, da dihamo pravilno.

Dihalni organ je nos in ne usta, najlažji način, da izboljšamo svoje dihanje, je preusmeritev diha na nos. Naše telo je bilo evolucijsko zasnovano za dihanje skozi nos in skoraj bi lahko rekli, da je dihanje skozi usta približno tako, kot če bi želeli jesti skozi nos!

S stališča dihalnega aparata dihanje skozi usta aktivira zgornji del prsnega koša, dihanje skozi nos pa sproži preponsko dihanje. Dihanje s prsnim košem je povezano s stresnim odzivom, medtem ko dihanje skozi nos zagotavlja redno, umirjeno in enakomerno dihalno aktivnost. In edino takšno dihanje v telesne celice dostavi dovolj kisika za polno življenje. Po mnenju strokovnjakov večina ljudi diha pri 10–20 odstotkih svoje polne zmogljivosti. Tako omejeno dihanje zmanjša delovanje dihal, kar posledično zniža raven energije v telesu. Ker je vdih (kisik) naš glavni vir življenja, izdih pa je način, da iz telesa izločimo strupe, lahko slabo dihanje prispeva k številnim tegobam in slabemu počutju.

Ko dihamo tako, da prihaja do uravnotežene izmenjave kisika in ogljikovega dioksida, bo kri ohranjala uravnotežen pH. Če pa se ogljikov dioksid prekomerno izgublja (dihanje skozi usta), se poruši ugoden pH, zmanjša pa se tudi absorpcija kisika v telesna tkiva. Nosno dihanje spodbuja refleksne živčne končiče za nadzor dihanja v nosni sluznici. Ker dihanje skozi usta le-te obide, to vodi v nepravilnosti pri dihanju in do smrčanja. Dihanje skozi nos med spanjem bo zmanjšalo ali ustavilo smrčanje.

Nos je kompleksen dihalni aparat z vsaj 20 funkcijami, ki jih usta nimajo in je sestavni del imunskega sistema, ki učinkovito varuje naša pljuča pred vsiljivci. Med dihanjem skozi nos se tvori dušikov oksid (NO), ki dokazano zavira podvajanje nekaterih virusov.

In zakaj med jogo pojemo ommm?

Med drugim tudi zato, ker je mrmranje način, da spodbudimo prehajanje dušikovega oksida iz paranazalnih sinusov oziroma z zrakom napolnjenih votlin v nosno votlino.

Več o jogi, pravih tehnikah dihanja in o petju OMMM si lahko ogledate na naši spletni strani www.matlux.eu, ali pa nas obiščete v Studiu Matlux v Kančevi hiši v Mengšu.

Besedilo: Mateja Kržin

Moč placebo učinka. Ali lahko s svojim umom zares vplivamo na izboljšanje zdravja?

Placebo po latinsko pomeni »ugajal bom« iz besede placere – ugajati. Placebo je lahko tabletko brez aktivne učinkovine ali medicinski poseg, za katerega je prejemnik prepričan, da bo nanj učinkoval blagodejno. Poznamo pa tudi njegovo nasprotje nocebo, ki po latinsko pomeni »škodoval bom« iz besede nocere – škodovati.

Placebo učinek se najbolj izrazi pri osebni doživljanju znakov bolezni, kot so glavobol ali splošno počutje ter pri spremembi stanja, na katera imajo možgani močan vpliv, kot na primer krvni tlak, zaskrbljenost, dojetje bolečine. Po drugi strani pa placebo nima take moči povsod tam, kjer je vpliv naših misli zanemarljiv, kot na primer pri zlomih, hudih poškodbah in okužbah.

Učinek placeba je več kot pozitivno razmišljanje, to je močno prepričanje, da bosta zdravljenje ali poseg delovala. Kako natančno deluje placebo učinek, še ni povsem razloženo, vendar pa vemo, da se pod vplivom placebo učinka dejansko spremeni biokemija telesa, torej, da se drugače sproščajo nevrotansmiterji (prenašalci impulzov) v možganih, spremeni se čustven odziv in razpoloženje, okrepi se samozavedanje. Enostavno povedano je učinek placeba način, kako naš um našemu telesu pove, da se je treba počutiti bolje.

Podobno je tudi z nocebom, čeprav je v primerjavi s placebo manj raziskan. Zavedanje o učinku noceba je pomembno, saj ima lahko informacija, ki napoveduje ogrožanje zdravja, tako slab učinek kot dejanska ogroženost. Medicinski psihologi učinek noceba pojasnjujejo s tesnobo, ki onemogoča imunski sistem, saj možgani ne znajo razlikovati med dejansko in namišljeno grožnjo.

Placebo učinek je najbolj raziskan na področju zdravljenja, saj je del vsake raziskave o njihovi učinkovitosti. Na moč placebo učinka vpliva bolnikovo prepričanje o učinkovitosti zdravila, barva ter oblika zdravila, njegova blagovna znamka in cena. Vendar pa placebo ni samo stvar zdravljenja, njegov učinek igra pomembno vlogo tudi pri medicinskih posegih. To je potrdila raziskava (Sihvonen in drugi, 2013) placebo operacije, v kateri je sodelovalo 145 bolnikov z degenerativnimi poškodbami meniskusa. Ti so bili razdeljeni v dve skupini, v prvi skupini so operacijo dejansko izvedli, v drugi skupini pa so na mestu potencialne operacije naredili smo rez in ga zašili. Takoj po posegu so bolniki, ki so dejansko doživeli operacijo, poročali o malo boljšem stanju, kot tisti s placebo operacijo, čez 12 mesecev pa statistično pomembne razlike med skupinama ni bilo. Oboji so poročali o enakem izboljšanju.

Placebo in nocebo sta pomembna, in kar je najboljše, nam placebo lahko dobro služi, tudi če se ga zavedamo.

Besedilo: Mateja Kržin

Kolesarski vzpon na Mengeško kočo uspešen

V soboto, 13. junija, so se v Športnem parku Loka pri Mengšu zbrali kolesarji in se pomerili na kolesarski tekmi Vzpon na Mengeško kočo. Leteči start je bil na kamnitem mostu čez Pšato v Mengšu. Med več kot 40 udeleženci je bil med moškimi najhitrejši Marko Jeretina, med ženskami pa Katja Jeretina. Za varnost kolesarjev na cesti so poskrbeli člani AMD Mengeš in Motorističnega društva Mengeš. Na cilju pa je kolesarje pozdravila Mengeška godba.

Kolesarji so se zbrali v Športnem parku Loka pri Mengšu in se v zaprti vožnji odpravili proti startu. Leteči start dirke je bil na kamnitem mostu čez Pšato v Mengšu, kjer so imeli kolesarji že ogrete noge. Na prvem vzponu so se kolesarji razdelili v več skupin, vodilna je na prvem ostrem ovinku skoraj prehitela spremljevalni avto. Kolesarje so ob trasi, ko so se nato vozili proti cilju, mimo lokala Pr' Fartku, kapelice in zadnjih hiš na Mengeški koči, spremljali navijači. Na cilju je kolesarje pričakala Mengeška godba, ki je zapela tudi pesem V Mengšu smo veseli ljudje doma.

Ko so bili rezultati vpisani in tekmovalci razvrščeni, se je začela podelitev, ki jo je povezovala Nataša Vrhovnik Jerič. V uvodu sta udeležence pozdravila Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Primož Jeretina, predsednik Kolesarskega društva Mengeš. Franc Jerič, župan občine, je povedal: »Zahvala vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji dirke Vzpon na Mengeško kočo, Kolesarskemu društvu Mengeš za celotno organizacijo, Motorističnemu društvu Mengeš in AMD Mengeš za varno pot na trasi in Mengeški godbi za glasbeni pozdrav v cilju.« Primož Jeretina, predsednik Kolesarskega društva Mengeš, pa se je zahvalil vsem udeležencem: »Hvala, ker ste kljub omejitvam prišli in se udeležili dirke. Hvala vsem, ki ste pomagali pri organizaciji. Napovedujemo, da se vidimo tudi prihodnje leto. Upam, da nam bodo razmere bolj naklonjene.« Sledila je podelitev medalj, ki sta jih podelila Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Primož Jeretina, predsednik Kolesarskega društva Mengeš.

Doseženi rezultati

V kategoriji ženske od 11 do 20 let je bila najhitrejša Ana Janežič, druga je bila Meta Janežič, obe iz kolesarskega društva Energijateam.com, tretja pa Nadja Totter iz Kolesarskega društva Mengeš.



Zadovoljni tekmovalci so zagotovili, da se bodo kolesarske dirke Vzpon na Mengeško kočo udeležili tudi v letu 2021

V kategoriji ženske med 21 in 30 let je bila najhitrejša Katja Jeretina iz Kolesarskega društva Mengeš, druga je bila Špela Kosec in tretja Eli Keržič. Katja Jeretina je bila najhitrejša tudi med vsemi ženskami. V kategoriji ženske nad 30 let je bila najhitrejša Saša Jeretina, druga je bila Nina Osenar, tretja pa Maja Jerič, vse iz Kolesarskega društva Mengeš.

V kategoriji dečki od 11 do 15 let sta nastopila dva tekmovalca, prvi je bil Nejc Jerič iz Kolesarskega društva Mengeš, drugi pa Jakob Slokar. V kategoriji dečki od 16 do 20 let je bil najhitrejši Marko Jeretina iz Kolesarskega društva Mengeš, drugi je bil Peter Vovk, tretji pa David Jagodič, oba iz Kolesarskega društva Calcite. Marko Jeretina je bil tudi najhitrejši med vsemi moškimi.

V kategoriji moški od 21 do 30 let je bil najhitrejši Mitja Alič, drugi je bil Enrico Piras in tretji Aleš Stražar.

V kategoriji moški od 31 do 40 let je bil najhitrejši Dimitrij Lederer, drugi je bil Sašo Osenar, oba Kolesarsko društvo Mengeš, in tretji Aleš Arnež.

V kategoriji moški od 41 do 50 let sta nastopila dva tekmovalca, prvi je bil Edvin Breznic, drugi pa Aleksander Kitanovič.

V kategoriji moški od 51 do 60 let je bil najhitrejši Andrej Žavbi, drugi je bil Primož Jeretina iz Kolesarskega društva Mengeš in tretji Tomaž Rojšek.

V kategoriji moški nad 60 let je bil najhitrejši Tone Klemenc, drugi je bil Franc Jerič in tretji Franc Dolinšek, oba Kolesarsko društvo Mengeš. Na koncu so razglasili še najhitrejša med vsemi tekmovalci, med ženskami je bila najhitrejša Katja Jeretina, med moškimi pa Marko Jeretina.

Na koncu sta Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Primož Jeretina, predsednik Kolesarskega društva Mengeš, Vidu Jelencu podelila še poseben pokal za obletnico, ki jo je praznoval 31. maja 2020. Zadovoljni tekmovalci so zagotovili, da se bodo kolesarske dirke Vzpon na Mengeško kočo udeležili tudi v letu 2021.

Besedilo: Tina Drolc
Foto: www.prijavim.se



Med ženskami je bila najhitrejša Katja Jeretina, med moškimi pa Marko Jeretina. Na fotografiji je Marko skupaj s Francem Jeričem, županom Občine Mengeš, in Primožem Jeretino, predsednikom Kolesarskega društva Mengeš, ki sta podeljevala medalje.



Na koncu sta Franc Jerič, župan Občine Mengeš, in Primož Jeretina, predsednik Kolesarskega društva Mengeš, Vidu Jelencu podelila še poseben pokal za obletnico, ki jo je praznoval 31. 5. 2020

Mengeš Rakoll nov član 1. balinarske lige

Konec tedna, 6. in 7. junija, so se na balinarskih igriščih v Kampu Tura na Gradišču pri Vipavi in Športnem parku v Mengšu igrali kvalifikacije za nastopanje v 1. Slovenski balinarski ligi med ekipama Nanos in Mengeš Rakoll. Na domačem igrišču je Nanos v soboto napravil nemogoče, saj je povedel 10 : 4, a gostje nismo vrgli puške v koruzo in s popolnim izkupičkom v zadnjih igrah popolnoma preobrnil rezultat ter slavili s končnim rezultatom 10 : 12 in z zmago odptovali v Mengeš na povratno tekmo.



Na domačem balinišču nismo blesteli, vendar smo dosegli zastavljen cilj. To je vse, kar na koncu šteje,« so bile besede zmagovalcev, ki so se veselili ob velikem številu gledalcev, ki so upoštevali predpise o športnih prireditvah.

O potniku v višji rang je pričakovano odločala nedeljska tekma, ki je še enkrat potrdila, da sta zasedbi zelo izenačeni. Mengeš Rakoll je prve igre zaključil z vodstvom 6 : 2 in vsi so že videli domačine v 1. ligi. S tem pa se gostje nikakor niso želeli sprijazniti in s tremi zmagami so pošteno zapretili domačinom, pri katerih je odločilno zmago za končnih 11 : 11 prispeval Brane Magerl v zmagovalni ekipi pa so bili še Azem Smajli, Robert Dolenc, Andrej Šink, Igor Pleško, Stane Fištravec, Drago Beber, Grega Dolenc in Srečko Košič. »Na domačem balinišču nismo blesteli, vendar smo dosegli zastavljen cilj. To je vse, kar na koncu šteje,« so bile besede zmagovalcev, ki so se veselili ob velikem številu gledalcev, ki so upoštevali predpise o športnih prireditvah.

Besedilo in foto: Janez Burnik



O potniku v višji rang je pričakovano odločala nedeljska tekma, ki je še enkrat potrdila, da sta zasedbi zelo izenačeni



Najboljši na zaključnem turnirju

Zaključek 12. sezone lige v metanju podkev

Športno društvo Loka pri Mengšu, že dvanajsto leto zapored organizira ligo v metanju podkev. Sodelovalo je 10 ekip iz bližnjih občin. Letošnja sezona se je po izjemnem jesenskem delu žal zaključila predčasno zaradi pandemije.

Veljal je jesenski del tekmovanja, ki pa ga je brez poraza dobila okrepljena ekipa Planinskega doma iz Komende pod vodstvom Jožeta Dodiga. Drugo mesto je osvojila favorizirana ekipa BK Mengeš, tretje mesto pa je osvojila simpatična ekipa Sahara bar z Vira.

Laskava priznanja najboljših posameznikov v ligi so osvojili vsi igralci zmagovalne ekipe, in sicer:

1. Anže Korbar
2. Dominik Tominec
3. Igor Žinič

Kot vedno na zaključku sezone, ki poteka v Športnem parku Loka, smo organizirali zaključni turnir posameznikov. Pravico nastopa so imeli vsi sodelujoči v ligaškem tekmovanju. Skupaj je sodelovalo 54 igralcev. Po dramatičnih bojih je odšla zmaga na Mengeško kočo, drugo in tretje mesto pa je pripadlo domačima šampionoma.

Rezultati:

1. Aljaž Kompare
2. Robert Levec
3. Rajko Testen

Vsi sodelujoči so bili deležni brezplačne pogostitve, najboljši so prejeli lepe pokale, medalje in praktične nagrade. V začetku septembra pa sledi trinajsta sezona.

Besedilo in foto: Matjaž Anžlovar, vodja lige

Mengšani najboljši v moških dvojicah v obeh kategorijah, A in B

Zaključni turnir lige PKA in Li-Ning v Mengšu

V soboto, 13. junija, je bil v Mengšu zaključni turnir lige PKA (Pod Kamniškimi Alpami) in lige Li-Ning. Kar 124 igralcev in igralk (skupaj z otroki) se je udeležilo rekreativnega turnirja v badmintonu. Turnir smo znova organizirali v Harmoniji, in sicer na devetih igriščih. V Harmoniji je sicer pet stalnih igrišč, vendar smo zaradi velikega števila prijav na teniškem igrišču postavili še štiri dodatna badmintonska igrišča. Turnir so odprli otroci ob 9. uri, zaključili pa odrasli v večerih urah.

Na mladinskem turnirju lige Li-Ning je v različnih starostnih kategorijah tekmovalo 27 otrok, in sicer iz BK Pišce, BK Komenda, KB Karizma z Raven na Koroškem ter člani BK Mengeš. Naš klub je zastopalo deset otrok (Sara Bregar, Naya Sheikha, Liza Volčini, Rok Topič, David Sitar, Tim Bregar, Nik Šinkovec, Vid Tomazin, Nejc Šinkovec in Žan Ifko). Igrali so po en set do 15 točk. Naši mladinci so si prislužili kar osem medalj. V kategoriji dečki U-12 sta bila najboljša Vid Tomazin na 1. mestu in Nik Šinkovec na 2. mestu. V kategoriji deklice U-12 je bila prva Liza Volčini, tretja pa Naya Sheikha. V kategoriji dečki U-14 je zlato osvojil Tim Bregar, srebro Nejc Šinkovec, bronasto medaljo pa Žan Ifko. Po skupnem seštevku mladinske lige Li-Ning so naši najmlajši zasedli prva tri mesta v kategoriji dečki U-12: 1. mesto Vid Tomazin, 2. mesto David Sitar, 3. mesto Tim Bregar. V kategoriji dečki U-14 si je po skupnem seštevku 2. mesto zaslužil Tim Bregar, 3. mesto pa Nejc Šinkovec, v kategoriji deklice U-14 pa je 1. mesto osvojila Liza Volčini, 3. pa Naya Sheikha. Po zaključenem turnirju so se otroci okrepčali s picami, ki jih je prispevala pizzerija in špagetarija Dober krožnik iz Mengša.

Po končanih tekmah in razglasitvi najboljših v mladinski ligi je sledil finalni turnir lige PKA in hkrati zaključek lige Li-Ning. Sodelovalo je 97 igralcev in igralk iz 13 različnih klubov iz Slovenije in Hrvaške. Odi-granih je bilo 162 tekem. BK Mengeš je zastopalo 37 odraslih članov. Konkurenca na badmintonskih igriščih je bila tokrat izjemno močna. Prisotnih je bilo tudi nekaj bivših članov slovenske reprezentance, ampak vseeno so si naši člani zaslužili nekaj medalj. Igralo se je po



Mlajši člani BK Mengeš

skupinah na dva dobljena seta do 15, dva najboljša sta napredovala iz skupine, kjer je sledil sistem na izločanje.

V moških dvojicah A sta zlato medaljo osvojila Uroš Bregar in Matic Turinek (oba BK Mengeš). Prav tako zlata sta bila v kategoriji moških dvojic B Andrej Bensa in Matic Kaliman (oba BK Mengeš), četrta pa sta bila Peter Šala (BK Mengeš) in Gal Jurca. Kljub močni konkurenci sta si 1. mesto v kategoriji mešanih dvojic B priigrala Snežana Zupin (BK Mengeš) s soigralcem Juretom Roblekom, v kategoriji mešanih dvojic A pa sta 2. mesto zasedla Uroš Bregar (BK Mengeš) s soigralko Tanjo Papler (BK Bit). Naši člani so tekmovali tudi v kategoriji moški in ženske posamezno. V kategoriji ženske posamezno je Lara Melloni osvojila srebro, Helena Šinkovec je bila četrta. V kategoriji moški posamezno B je bil uspešen Matic Kaliman, ki je zasedel 3. mesto, Andrej Bensa pa je bil četrti. Na četrtem mestu je pristal tudi Uroš Bregar v kategoriji moški posamezno A. Uspešno badmintonsko sezono smo sklenili s piknikom v teniški brunarici, kjer je sledila tudi podelitev medalj in nagrad najboljšim po skupnem seštevku ter žreb glavnih nagrad, ki so jih tudi prispevali naši sponzorji. Hvala za podporo sponzorjem in vsem, ki ste se udeleževali naših turnirjev. Se vidimo spet prihodnjo sezono.

Besedilo in foto: Helena Šinkovec



Udeleženci mladinskega turnirja



Sneža in Jure na 1. mestu (mešane dvojice B)

Otvoritveni turnir teniške sezone 2020

Začetek teniške sezone 2020 je, v primerjavi s preteklimi sezonami, potekal nekoliko drugače. Bitka z epidemijo Covid-19 je močno spremenila tudi vsakoletni ritem TK Mengeš, ki je sezono sicer začel ob koncu meseca aprila, kot je bilo v navadi v preteklih sezonah, a pod nekoliko spremenjenimi pogoji. Spremenil se je tudi letni plan aktivnosti, saj so bili vsi dogodki do nadaljnjega odpovedani. Na našo veliko srečo pa je hitro izboljšanje stanja omogočilo prižig zelene luči tudi za nekoliko bolj množične dogodke na prostem ter tako omogočilo pogoje za izvedbo prvega letošnjega turnirja. Otvoritveni turnir smo tako izvedli v soboto, 23. maja.

Kar 40 igralcev in igralk se je prijavilo na letošnji otvoritveni turnir. Željni dobre družbe in prvih turnirskih tekem smo se zbrali v zgodnjih jutranjih urah pred klubsko brunarico ter opravili žreb dvojic. Tekmovanje smo izpeljali v treh krogih, v katerih smo dvojice sproti žrebali. Tekmovanje je potekalo tekoče in brez zapletov ter predvsem brez poškodb, kar po dolgi tekmovalni abstinenci predstavlja ključen podatek. Ker igrišča TK Mengeš prenesejo le 20 igralcev naenkrat, je vseskozi polovica igralcev močno navijala ob ograji, druga polovica pa prikazovala vrhunske predstave na igriščih. Dodatno energijo smo sproti pridobivali s pomočjo odličnega bograča in dobrot z žara. Iz rednega dela tekmovanja se je v končnico uvrstilo 16 najboljših igralcev, ki so bili v nadaljevanju znova deležni žrebanja četrtfinalnih dvojic, od tedaj pa so bile dvojice fiksne. Tekme so postajale daljše in vedno bolj napete, občinstvo vedno bolj razigrano, vzdušje ob igrišču pa se je še bolj razživelo. Zаметki profesionalizma pri vseh štirih finalistih so obetali vrhunsko tekmo, pričakovanja pa so se izkazala za upravičena. A začnimo s tretjim mestom. Zasedla ga je mešana dvojica izpod šmarnogorskih in rašiških gozdov, ki sta jo sestavljala Gašper Hren in Olga Avsenik. Kot je bilo že rečeno, smo bili v finalu priča vrhunski predstavi teniških virtuozov, v kateri pa sta nekoliko nižjo stopničko zasedla Filip Bator in Primož Slapar. Na najvišjo pa sta se povzpela najhitrejši igralec v TK Mengeš Damjan Grašič in poznavalec švicarskega tenisa David Majcen. Sledile so čestitke najvišje uvrščenim, izjave za javnost, podelitev nagrad in preostali ceremonial. Tako se je prvi letošnji turnir počasi končal. Nekateri so presežek energije sproščali še v pozno popoldanskih ekshibicijskih tekmah, nekateri celo z lesnimi loparji, kot da bi vedeli, da nas v jesenskem delu sezone čaka t. i. Beli turnir z lesenimi loparji. Spet drugi pa so preostanek dneva preživeli pod lipo ob prijetnih pogovorih in ob pričakovanju novih zmag na prihajajočih dogodkih, ki jih letos planiramo še veliko.

Besedilo: Tim Janežič

Foto: www.menges.si



Utrinki s treninga z Anžetom

Lanišek in njegovi mlajši klubski kolegi že blestijo

Po končani epidemiji novega koronavirusa smo v Sloveniji vendarle dočakali tudi prve tekme v smučarskih skokih. Na uvodni prireditvi za slovenski pokal v Mislinji, na kateri se je konec prejšnjega meseca predstavila večina državnih reprezentantov, se je z drugim mestom odlično izkazal Anže Lanišek iz SSK Mengeš.

Domžalski rekorder, ki je moral za las priznati premoč zgolj Timiju Zajcu, je na ta način potrdil svoje besede z nedavne novinarske konference v Moravskih Toplicah, na kateri je razkril, da v tem letnem času še nikoli ni bil v tako dobri formi. »Letos imam manj težav s tehniko skakanja. Upam, da se bo v takšnem slogu tudi nadaljevalo,« si je zaželel Lanišek, ki ni pozabil pripomniti, da bo šel še naprej stopničko po stopnički.

V Mislinji je nastopil tudi še ne 16-letni Taj Ekart, ki je med mladinci, starimi do 18 let pristal na 16. mestu. Priložnost za dokazovanje so junija dobili tudi mlajši upi iz Smučarsko-skakalnega kluba Mengeš. Na meddruštveni tekmi v Kisovcu se je v absolutni konkurenci izkazal Nik Bergant Smerajc, ki je osvojil drugo mesto, njegov uspeh pa sta dopolnila petouvrščeni Benjamin Bedrač in šestouvrščeni Timo Šimnovec.

V ženski absolutni konkurenci je Živa Andrić skočila na tretjo stopnico zmagovalnega odra, med dečki do 12 let je Jaka Perne osvojil drugo mesto, Lovro Drnovšek (do 10 let) pa je bil četrti.

Še pred zaključkom šole so se mengeški upi v sijajni luči predstavili tudi na tradicionalnem 45. tednu skokov v Kranju oziroma na Gorenji Savi, kjer je med dečki, starimi do 15 let, zmago slavil Benjamin Bedrač, med leto mlajšimi fanti pa se je na najvišjo stopničko zavihljal Nik Bergant Smerajc, ki mu je družbo na odru za najboljše delal tretjevrščeni Timo Šimnovec.

Tik pod zmagovalnim odrom je obtičal Alen Pestotnik, na četrtem mestu pa je tekmo med dekleti, starimi do 15 let, končala tudi Živa Andrić. Medtem so bolj ali manj vsi skočili na zaslužene počitnice, v drugi polovici julija pa se bodo spet zbrali na treningu v mengeškem skakalnem centru na Zalokah pod Gobavico. In začeli piliti formo za preizkušnje, ki se bodo od konca avgusta naprej vrstile tako rekoč vsak konec tedna.

Besedilo: Š. M.

Foto: A. Ž.

14. srečanje Mengšanov in Nemengšanov

Prvo junijsko soboto v letu 2020 smo se že štirinajstič zaporedoma v tenisu pomerili »Mengšani in Nemengšani« Teniškega kluba Mengeš. Nemengšani so bili odločeni, da zbir tekem končno začnejo obračati v svojo korist. Dosedanji rezultat je krepko na strani Mengšanov, 10 : 3. V ta namen je vajeti spet prevzel stari kapetan, ki se je med zadnjima dvobojema potikal nekje po svetu.



Skupinska slika (levo Nemengšani, desno Mengšani)

Meglenu sobotno jutro je privabilo veliko igralcev k brunarici pred našimi teniški igrišči, ki jih letos ureja Dule. (Do sedaj zelo kakovostno in ni videti razloga, da tudi v prihodnje ne bi bilo tako.) Že zgodaj zjutraj je bil na igriščih in jih pripravil po deževju, ki je v petek dodobra namočilo prizorišče dvoboja. Skupno 53 igralcev in šest deklet se je zbralo pred brunarico. Predsednik Tim Janežič je po fotografiranju obeh ekip na osrednjem igrišču povzel nekaj pravil igranja. Z majhno zamudo po urniku, ki je predvideval prve tekme ob 9. uri, se je začelo prvih pet dvobojev. Že se je videla taktika Nemengšanov: takoj na začetku neizprosni in zagrizeni boj proti svojim prijateljem iz nasprotnega tabora in jim pognati strah v kosti. Uspelo jim je. Rezultat je bil 4 : 1 v njihovo korist. Gledalci so v tem nizu iger videli zares »krasotico« tokratnega srečanja. Odigrala sta jo Marko Lopatič in Damjan Grašič. En udarec lepši od drugega. Za svojo igro in pošten odnos sta privabljala nemalo odobravanja, čestitk in veliko aplavza. Bravo, fanta! Prihodnje leto se ne pozabita odzvati povabilu kapetanov ekip! Naslednjih pet dvobojev je prinesel skupni rezultat 7 : 3 za Nemengšane. Njihovemu kapetanu je po tiho in močno igralo srce in ga navdajalo s ponosom. Tretji niz petih iger je na veliki razpredelnici, ki je krasila severno stran brunarice, kazal rezultat 10 : 5. Le še tri zmage v preostalih desetih igranjih in zmaga bo naša, si je mislil in upal na uspeh kapetan Nemengšanov. Pa so se mu načrti, taktike in izkušnje, ki si jih je pridobil v življenju, izjalovili. Mengšani so angažirali svojo trmo in niso hoteli prepustiti primata v klubu »nekim prišlekom«. Izgubili so le dva dvoboja in zmagali s 13 : 12. Tesno, pa vendarle. Povsem pošteno in zaslužno. Igor Tomazin – Ičo je prejel velik prehodni pokal, ki mu ga je izročil predsednik Tim z odobravanjem svoje ekipe, a tudi člani nasprotnikov so mu zaploskali. Čestital mu je tudi kapetan Nemengšanov in mu za prihodnje leto obljubil trd, neizprosni, ogorčeni, predvsem pa športni in pošten boj. Ičo je visoko dvignil pokal in videlo se mu je, kako mu ponos in zadovoljstvo izžarevata iz zagorelega obraza. Prvič je imel funkcijo vodje ekipe in za nameček tudi zmagal.

Sedaj je rezultat dvoboja 11 : 3 za Mengšane, Nemengšani pa imajo do prihodnjega dvoboja dovolj časa, da premislijo in skujejo zmagovito taktiko, kako prihodnje leto začeti preobrat in v prihodnjem desetletju rezultatsko dohiteti Mengšane. Ena od njihovih

bistvenih nalog je predvsem ta, da se odločijo, ali ima dosedanji kapetan še njihovo zaupanje.

Predsednik kluba Tim Janežič, vodja tekmovanja Dušan Planinšek in oba kapetana, Igor Tomazin – Ičo in Ivan Juretič so se potrudili pri organizaciji in izvedbi. Tudi ekipa iz brunarice je vestno in hitro izpolnjevala razne želje in potrebe tekmovalcev. Če so bile kakšne pomanjkljivosti, naj jim igralci preveč ne zamerijo. Prihodnje leto pa spet na tekmo za primat v Teniškem klubu Mengeš.

Besedilo in foto: Bregov Šimen

Zaključek namiznohokejske sezone

V mesecu dni so se za NHK Mengeš zvrstili trije pomembni dogodki. Najprej Odprto prvenstvo Kranja, 13. junija, in hkrati zaključek Slovenskega pokala v namiznem hokeju. Bernard Škrlep se je uspel uvrstiti v polfinale in po vodstvu z 2:0 je že dišalo na prvi finale v sezoni 2019/20, a mladi Jakob Zalokar Obadič je znova pokazal svoj neizmeren talent in s preobratom 3:2 ustavil Bernarda, ki se je na koncu zadovoljil s četrtem mestom, skupno pa je to pomenilo 6. mesto v Slovenskem pokalu. Miha Škrlep je bil sedmi.

Že teden dni kasneje je, prav tako v Kranju, potekalo državno prvenstvo. V kategoriji Open smo se potihoma upali na presenečenje, na koncu pa sta Bernard in Miha Škrlep bila uvrščena v spodnji del prve deseterice, na sedmo oz. deseto mesto. Med juniorji je bil Miha Škrlep drugi nosilec. Ko je prvi nosilec nepričakovano izpadel že po predtekmovanju, je dišalo po ponovitvi zmage z zadnjega DP, a je konkurenca med juniorji v zadnjem letu zelo napredovala, Miha je imel precej težav že v polfinalu, nato pa ga je v finalu ugnal mladi Gal Bohinc iz Kranja.

Med dekletji je bila skromnejša udeležba, dvojna zmaga je odšla v Mengeš, slavila je Mojca Škrlep pred sestro Zalo.

Sezono smo zaključili 2. julija s klubskim turnirjem in druženjem ob pijači in jedi. Navkljub slabi vremenski napovedi je vreme zdržalo do konca. Zaključek si bo najbolj zapomnil Miha, ki je v bitki Škrlepov najprej ugnal Bernarda, nato pa v finalu še Mateja. Med najboljše štiri se je uvrstil še Filip (vsi Škrlep). Vsi nastopajoči so prejeli simbolične praktične nagrade, najboljši trije pa še medalje za spomin. Več o dogodku najdete na naši Facebook strani. Na svidenje do jeseni!

Besedilo in foto: Bernard Škrlep, NHK Mengeš



Zmagovalka DP med dekletji, Mojca Škrlep, levo sestra Zala na drugem mestu

12. tradicionalni turnir dedkov v tenisu

Dedki TK Mengeš smo se zadnjo soboto v maju spet zbrali v Športnem parku, da odigramo med seboj teniški turnir. Letos smo bili točni, kar se doslej še ni zgodilo. Še tisti, ki se je opravičil, da bo malo zamudil, je prišel pol ure prej, kot je najavil.

Po nekaj obnovitvah pravil tega turnirja, tudi obveznega fotografiranja udeležencev, smo začeli skoraj triurno neprekinjeno igranje. Kot že tolikokrat doslej se nas je zbralo 16 igralcev, med nami je bil tudi novinec. Vzpodbujat nas je prišel še igralec iz prejšnjih turnirjev, ki zaradi poškodbe tokrat ni igral. Ob 9.30 smo zasedli štiri teniška igrišča, tako da so drugi člani kluba lahko igrali na enem prostem igrišču. Po ogrevanju smo odigrali pet krogov. Le enkrat samkrat je nastal manjši nesporazum glede žogice ali je prijala stransko linijo ali ne, a se je hitro vse pomirilo. To kaže na to, da smo kljub prisotnim letom, še vedno tekmovalni in ne igramo samo tako zaradi lepšega. 20 minut po poldnevu smo zaključili igranje. Pričakala nas je topla enolončnica, ki nam jo je pripravil kuhar Tomaž. Po razglasitvi rezultatov nam je še pekel na žaru. Izgubljeno energijo smo tako hitro nadoknadili. Tudi Tinka in Luča sta pri tem pomagali, da žeja ni bila preveč izrazita.

Letos smo zaploskali zmagovalcu, ki je po dolgem času postal Boris Žnidaršič. Popolnoma zaslužno in pošteno. Vemo, da je hendikepiran, vendar trmast in zelo tekmovalen. Do prihodnjega leta bo prehodni pokal v njegovi lasti. Pokal sta mu izročila lanski zmagovalci in predsednik kluba Tim Janežič. Pokal bo sedaj krasila ploščica tudi z njegovim imenom. Drugo mesto je zasedel lanski zmagovalci Marjan Resnik – Lendl, tretje mesto pa po daljši odsotnosti s tega turnirja, Iztok Mahorič. Vsi so prejeli zaslužene nagrade. Organizator se je spomnil tudi na najstarejšega udeleženca Ivana Šela – Kontre in »Rookia« Izidorja Grošlja – Izija, ki sta prejela manjšo stekleničko ognjene vode.

Prihodnje leto se spet dobimo na tem turnirju, če bomo le še pri močeh, ki jih pa do sedaj videno ne manjka.

Besedilo in foto: Bregov Šimen



Zmagovalec turnirja dedkov

70 let poklica sestre Cecilije Rode

Na slovesni praznik apostolov Petra in Pavla smo v Domu svete Katarine v Mengšu pripravili praznično sveto mašo ob 70-letnici poklica sestre Cecilije Rode. Maševal je pater Alojz Bratina, prepevali so zaposleni v Domu svete Katarine, berili sta prebrala dva stanovalca, prošnje je pripravila sestra Bernarda Trček, ob koncu maše pa se je slavljenci zahvalila s šopkom direktorica Doma, Snežana Golob.



Sestra Cecilija Rode, ki je lani dopolnila 90 let, je veliko svojega poklicnega življenja preživela v tujini. Študirala je v Argentini in tam tudi postala sestra usmiljenka. Želja jo je vodila v misijonarsko poslanstvo in tako je odpovala v Iran, kjer je kar dvanajst let delovala v naselju gobavcev. Kot profesorica geografije se je zelo dobro znašla pri delu z mladino in sama rada doda, da so bila to njena najlepša leta. Nekaj časa je živela tudi v Franciji, v materni hiši sester usmiljenk. Leta 2004 se je vrnila v Slovenijo in tu nadaljuje svoje poslanstvo. Pove, da vsak dan preživi z mislijo, da ji je Bog naklonil še en dan. Ob koncu praznovanja smo v avli Doma skupaj prepevali. Sestra Cecilija je predlagala pesem: Sem deklica mlada, vesela. Pesem jo spomni na njen prvi nastop pri štirih letih v Grobljah. Hvaležni smo, da svoje poslanstvo udejanja tu med nami.

Besedilo: Klemen Jerinc

Foto: Mateja Potočnik

Pogrešanje normalnosti in razumnosti: nekaj (proti) virusno – epidemičnih utrinkov

Prvi del naslova sem si sposodil iz daljšega članka o raziskavi, ki jo izvajata dr. Vojko Kavčič in dr. Anja Podlessek, naša pa se na stiske ljudi v času omejitvev (priloga Znanost v Delu). Ugotovitve so zanimive in poučne. Za ljudi je najbolj moteča omejena svoboda gibanja, težave, povezane z delom, življenje v zaprtem prostoru. Anketiranci izražajo 'hrepenenje po normalnosti in človeških stikih'. Ukrepi, ki bi ljudem dali večji občutek svobode, neomejenega gibanja in samonadzora nad lastnim življenjem, bi ugodneje vplivali na počutje. Izvor težav ni samo epidemija, temveč tudi ukrepi, katerih smiselnost ljudje težko razumejo in sprejemajo. Strah pred ekonomskimi težavami in negotovostjo, ko na primer ne vemo, kam vodijo ukrepi in kako dolgo bodo trajali ter kako bo z našim zdravjem, lahko pripeljejo do dolgotrajnega doživljanja negativnih čustev, usmerjenih vase in na druge.

Dr. Miha Avberšek, mikrobiolog, je v Oni zapisal, da je in bo izobraževanje ljudi najpomembnejše orožje v boju proti vsakemu virusu. »Samo pogledite naše najmlajše otroke – vedo, da obstaja koronavirus in skoraj edini so, ki vedno kihnejo v rokav. Torej se da tudi pri odraslih, samo pravi pristop je potreben.« Namesto zaprtih sprehajalnih poti bi morali ljudem bolj priporočati, naj gredo v naravo. Dejstvo je, da se virus v naravi veliko težje širi. »Prepričan sem, da ni več prave strokovne podlage, da ljudi zapremo v domove, občino, državo. Da jim rečemo, da se ne smejo več objemati in da je virus pomembnejši od njihovih otrok ali vnukov, od otroškega razvoja in izobrazbe.« Dr. Avberšek ne dvomi, da bo virus ostal med nami – kot marjetice na travniku. Tako pač deluje narava in vedno bo. Naučiti se bomo morali z njim živeti, ljudem pa razložiti, kaj virus sploh je. Ko nekaj veš, se obnašaš drugače. Brez učinka je, če ljudi strašimo in jim prepovedujemo; povedati jim je treba, kaj je res pomembno – na pri-

jazen in sprejemljiv način. Ne smemo dovoliti, da neki virus tako odločilno kroji naša življenja. Tudi dr. Marko Pokorn, strokovni vodja Pediatrične klinike, je prepričan, da se bomo morali s koronavirusom naučiti živeti, zdravstvo, šolstvo in celotna družba pa se bodo morali virusu navkljub postaviti na noge, mu kljubovati ter zaživeti varno. Imunolog dr. Alojz Ihan je izrekel zanimivo misel: Edino učinkovito protivirusno sredstvo je vsak posameznik, ki se zaveda, da okužbe ne želi dobiti in je zato tudi ne preda naprej.

Človek se kot posameznik ali član skupnosti bolje spopada s problemi, če je notranje zgrajen in teži k izboljšavi samega sebe. Pravnik dr. Andraž Teršek ima za to preprost nasvet: »Negujte prava prijateljstva, spoštujte sočloveka, berite knjige, prisluhnite naravi in se pogovarjajte s pametnejšimi. Sam se trudim to početi. Če mi to na kratek rok ne uspe, ne odneham.«

Besedilo: Branko Lipar

Redno druženje doživljajsko bogati starejše

Ko človek prestopi prag v tretje življenjsko obdobje in začne uživati težko pričakovano življenje upokojenca, se pogosto znajde na razpotju. Nekaterih se poloti veselje ob »prostosti« in obilici prostega časa, druge »napade« želja po izvedbi »projektov«, ki so jih že dolgo načrtovali. Številne žal doleti depresija, saj se počutijo nekoristni, nepotrebni in ne vidijo več smisla življenja. To se dogaja predvsem ljudem, ki jim v času službe ni uspelo najti svojega hobija ali skupine somišljenikov, kjer bi lahko počeli nekaj za svojo dušo. Takrat so si sicer govorili, da bodo hodili v hribe, prepevali v zboru, slikali, plesali, vezli, redno telovadili ..., ko bodo šli v pokoj. Ko se to zares zgodi, pa se jih premalo za tako dejavnost tudi odloči. Nekateri se bojijo nove sredine, nepoznanih ljudi, novih izzivov, sprememb ...

Najbolj pogumni se vpišejo v Univerzo za tretje življenjsko obdobje, ki ponuja širok spekter aktivnosti. V našem kraju je ni, zato moraš imeti prevoz, da se odpelješ v Domžale. Imamo pa dovolj drugih dejavnosti. Starejši v Mengšu lahko počnemo veliko zanimivih stvari, le odločiti se je treba, kaj si bomo izbrali.

Morda se sprašujete, zakaj bi se bilo sploh treba kam vključiti. »Saj imam vrt, vnuke in hišo, dela torej ne zmanjka.« To je že res, a druženje



Milica Tomšič

z ljudmi daje človeku več kot prej omenjene stvari. Gre za potešitev »socialne žeje«, saj je človek po naravi družabno bitje, ki si želi pogovora, hudomušnih iskric, izmenjave mnenj in oseb, ki te zares poslušajo, ti priskočijo na pomoč, ko jih potrebuješ in ti lahko dajejo oporo tudi v težkih preizkušnjah življenja.

Ta potreba se je zlasti pokazala v času »kwarantene«, ko smo zaradi prepovedi druženja ugotavljali, kako željni smo drug drugega. »Srečevali« smo se na razdaljo: z balkona na balkon, pod okni, preko telefonov in družbenih omrežij, toda tako »druženje« je bila le kaplja v morje potreb po pravem druženju.

Skupina Šola zdravja je delovala tako, da je vaje vsakodnevno izvajal vsak zase, na svojem balkonu ali na neobljudenih lokacijah v naravi. Skupnega druženja s klepetom ob kavi seveda ni bilo, kar smo tudi zelo pogrešali.

Likovniki, katerih članica sem tudi sama, smo ustvarjali vsak zase, sodelovali smo na virtualnih natečajih in si preko družbenih omrežij pošiljali svoja novonastala dela v oceno. To je do neke mere pripomoglo k aktivnosti vsakega od nas, a doživljanja ob skupnih akcijah in projektih ni moglo nadomestiti.

Pohodniki in kolesarji so morali skupinske izlete omejiti zgolj na ožje družinske člane, kar je za spremembo dobrodošlo, ni pa vedno enako zanimivo, saj se lahko na skupinskih pohodih in izletih dogajajo zanimive in zabavne stvari.

V času razglašene pandemije so nekatere intenzivne skupine prepoved druženja bolj občutile kot druge. Pevske, gledališke, instrumentalne, plesne in podobne dejavnosti so bile praktično brez možnosti delovanja, saj je njihov program povezan s skupnimi vajami – druženji. Številni ljudje so zato občutili veliko praznino in posledično tudi duševno stisko.

Zdaj, ko je ta faza za zdaj mimo, smo vstopili v poletni čas, ko so dejavnosti na »počitnicah«. Vsi upamo, da bo jesen bolj prijazna in nam bo življenje brez epidemije spet bogatilo našo jesen življenja v skupnih dejavnostih.

Če bo vse lepo in prav, bodo septembra vse kulturne in športne dejavnosti za starejše polno zaživele, takrat pa bo pravi trenutek, da se tudi sami vključite v kakšno od teh, če ste že upokojeni ali se nameravate v kratkem upokojiti. Dobrodošli!

Besedilo in foto: Milica Tomšič



Mari Lužar v spomin

Maro Lužar, od katere smo se zadnjič poslovili v začetku junija, dobro poznajo predvsem starejše generacije Mengšanov, saj je večino delovne dobe preživela kot učiteljica na mengeški osnovni šoli. Trideset let je posredovala znanje mengeškim otrokom, slovela je kot stroga, a prijazna, prizadevna in do vseh z enakimi merili zahtevna učiteljica. Brez pretiravanja je mogoče zapisati, da je bila priljubljena, v marsikaterem pogledu lahko tudi zgled mlajšim učiteljskim generacijam.

Šparlovo Maro iz Jarenine, kot se je pisala, preden se je poročila z Lužarjevim Francetom s Klanca pri Komendi, je življenjska pot privedla v Mengeš daljnega leta 1948. Do takrat si je pridobivala učiteljsko izobrazbo v Mariboru, vmes bila nekaj let poštna uslužbenka, nato pa učiteljica v Makolah in Šentilju. Tu je spoznala svojega bodočega moža in zaradi njega postala Gorenjka. Čeprav je takoj 'pognala korenine' v novem kraju, s svojim štajerskim poreklom ni mogla niti ni hotela nikoli povsem prekiniti. S številnimi sorodniki je ohranjala tesne vezi, kos podedovane zemlje v rojstnem kraju pa ji je pomagal, da ji korenin ni bilo treba nikoli povsem pretrgati. Tudi značilna govorica, obarvana s štajersko melodičnostjo, je bila njena osebna izkaznica.

Vendar pa je Mara kmalu postala polnokrvna Mengšanka. Stanovanjske razmere v Mengšu, kot povsod drugod, so bile slabe, zato sta se z možem že po nekaj letih lotila gradnje svojega doma. Ko je bil zgrajen, je v njem skupaj s svojo družino uživala nekaj desetletij. Takrat je bilo v navadi, da je morala kot učiteljica poprijeti tudi za delo 'na terenu', kot so temu rekli. Delala je pri organizacijah in društvih, izvajala kuharske tečaje in tečaje prve pomoči, sodelovala v raznih akcijah. Najvidnejši pečat je pustila pri Rdečem križu in Turističnem društvu, kar okrog dvajset let je bila tu aktivna: pri



Praznovanje 90 rojstnega dne



Mara Lužar je učila razredni pouk še v stari šoli v Mengšu

prvem kot predsednica, pri drugem pa tajnica. Za prizadevno delo v društvih je prejela številna priznanja, zahvale in pohvale, leta 1999 pa še srebrno priznanje Občine Mengeš.

V svoji družini je bila srečna. Srečo sta najbolj skalila dva žalostna dogodka: leta 1950 je umrl komaj dvomesečni prvorojenček, leta 2009 pa mož, ki ga je v hudi bolezni nekaj let požrtvovalno negovala. Po njegovi smrti njeno življenje ni imelo več pravega smisla, čeprav je še vedno vestno skrbela za njun ljubi dom, rože in vrt, po svojih močeh pomagala svojim najbližjim ter se zanimala za dogajanje v kraju. Čedalje bolj se je posvečala spominom. Fotografije, pisma, razglednice in razni spominki so postali njena vez z vsem, kar ji je v življenju, zlasti v mladosti, največ pomenilo. Dostikrat je ob gledanju kake skupinske slike žalostno vzdihnila: Nobenega ni več, samo jaz sem še ostala. Ko je v zadnjih letih začela pešati, se je preselila k hčeri, kjer je tudi zaspala v zadnji spanec v svojem življenju. Tako se ji je izpolnila želja, ki jo je izrekala: Umrla bi rada. Pa poleg ata (moža) v grob me dajte.

Hvala, Lužarjeva mama, za vse dobro, kar si storila v svojem življenju.

Poezija zdravi – razstava in razglasitev nagrajencev literarnega natečaja

Na prvi pomladni dan, 21. marca, ko praznujemo svetovni dan poezije, smo v Knjižnici Domžale pripravili literarni natečaj z naslovom Poezija zdravi. Odziv je bil izjemno lep. Na natečaju je sodelovalo 14 ustvarjalcev poezije. Nekateri so poslali eno pesnitev, drugi več, vsaka pa na svoj način pušča sledi pri bralcu.



Z.L.O.: Breznaslovni kons

Zaradi spremenjenih razmer v knjižnici še ne prirejamo prireditev, zato žal pesniškega večera ne moremo izvesti. Odločili smo se, da izbrane verze natisnemo in razstavimo v dvorani Knjižnica Domžale. Razstavo poetičnih besed si boste lahko ogledali od 10. junija do 10. julija 2020.

Pesnik Lawrence Ferlinghetti je dejal, da je poezija zvok poletja, ko pada dež, in ljudi, ki se smejejo za zaprtimi oknicami nekje na ozki ulici. Vabljeni na ogled in branje izbrane poezije.

Besedilo in foto: Barbara Ahačič Osterman

Deset najboljših pesmi:

Alenka Mihorič: PANDEMIJA
 Janka Jerman: NEOPAZNA
 Borut Peršolja: TEBI, MOJA GORA
 Mira Smrkolj: USTVARJANJE NA ENO ČRKO
 Zlatka Levstek: IGRANJE NA ČRKE
 Kristina Lindav: #OSTALDOMAZ.L.O.: BREZNASLOVNI KONS
 Frančiška Hunjet: OSAMA
 Nina Ostanek: VODNICATina Lasnik: TIŠINA

Likovniki delovno v »pokoronski čas« Sprehod ob Pšati

Že vrsto let Likovno društvo Mengeš junija pripravi neobičajno razstavo v galeriji na prostem, imenovano Sprehod ob Pšati. V goste povabimo likovne prijatelje iz drugih društev po vsej Sloveniji. Letos smo 13. junija v Staretovem drevoredu na ogled postavili svoja dela članice in člani našega društva skupaj z gosti. Razstavljenih je bilo kar 140 slik in 9 kipov, ki jih je ustvarilo 30 razstavljalcev. To je do sedaj najmnogičnejša udeležba, na kar smo še posebej ponosni.



Odziv obiskovalcev naše prireditve je bil številni in čutilo se je, da so bili zaradi »korone« vsi željni kulturnih prireditev. Zahvaljujemo se vsem sprehajalcem, ki so si vzeli čas, se sprehodili med slikarskimi stojali in nam namenili pozornost z ogledom naših del.

Društvena razstava »Od risbe do grafike«

Tako smo poimenovali letošnjo »pokoronsko« društveno razstavo, ki smo jo na ogled postavili v čast občinskemu prazniku v prostorih Občine Mengeš. Gre za društveni projekt, ki je nastajal od januarja dalje z risbo in se nadaljeval z grafiko, vse do odprtja razstave.



Zajemal je več grafičnih tehnik od globokega do visokega tiska. Posamezniki so se preizkusili v tehnikah linoreza, suhe igle, jedkanice, monotipije in kolagrafije. Razstavo si je moč ogledati v času uradnih ur Občine Mengeš vse do jeseni. Veseli bomo vašega obiska.

Besedilo: Milica Tomšič
 Foto: Lojze Burja

Predpočitniški rock koncert Mengeške godbe

V sredo, 24. junija, ob 20.20 uri je Mengeška godba pod vodstvom kapelnika Dimitrija Ledererja znova pripravila glasbeno poslastico za vse ljubitelje rock uspešnic. Konec koronskega šolskega leta ter praznik dan državnosti smo obeležili z velikim koncertom na dvorišču pred godbenim domom, ki se je izkazalo za prijeten koncertni ambient.



Rock koncert Mengeške godbe, tokrat kar pred godbenim domom

Na največjem koncertu na prostem, ki ga je godba izvedla po več kot dvomesečni karanteni in z maloštevilnimi skupnimi vajami, je skupaj zaigralo več kot 50 menceških godbenic in godbenikov. Da je bila zasedba popolna, sta poskrbela še dodatna kitarista Matic Smolnikar in Matej Humar ter prav za to priložnost ponovno v godbenih vrstah tudi tolkalca Šimen Škrlep. Zaigrali smo nekatere največje rock uspešnice, nekaj pop-rock balad in udarnih skladb, tudi tri slovenske, ki jih je za godbo priredila naša članica, saksofonistka, pianistka in diplomirana glasbenica skladateljica Teja Komar. Skoraj enourni koncert, ki ga je žal prekinila kratka poletna ploha oz. smo ga bili prav zato primorani predčasno zaključiti, smo v živo prenašali tudi preko Facebook kanala Mengeška godba. Posnetek koncerta si lahko (ponovno) ogledate na omenjenem družbenem omrežju, kjer nas lahko še naprej tudi redno spremljate. Nekaj izsekov koncerta pa bomo objavili tudi na našem Youtube kanalu.

Za izvedbo koncerta se zahvaljujemo vsem, ki ste nam priskočili na pomoč ter nas podprli. Za finančno podporo pa se še posebej lepo zahvaljujemo Montaži Posavec, Rok Posavec s. p.

To je bil naš zadnji veliki koncert pred odhodom na zaslužene počitnice. Poleti se bomo sicer skoraj zagotovo zbrali na kakšnem glasbenem nastopu, čakajo pa nas tudi priprave na še en izziv, ki je prav tako odvisen predvsem od vremena in še česa, a se ga zelo veselimo in upamo, da nam ga uspe doseči. Začne se na črko T... Vsem našim poslušalcem želimo prijetne in brezskrbne poletne počitnice!

Besedilo: Maja Keržič

Foto: Matic Dolenc

Kapelnik in godbeniki energični tudi v dežju



Na koncertu je zaigralo več kot 50 menceških godbenic in godbenikov

Glasbeno-športne novičke Mengeške godbe

V mesecu juniju so v KD Mengeška godba potekale vaje za rock koncert, na domu smo ob rojstnem dnevu presenetili našega najstarejšega člana in dirigenta veteranske sekcije godbe Janeza Pera ter zaigrali v cilju kolesarskega vzpona na Mengeško kočo. Z veseljem in ponosom pa lahko poročamo tudi o uspehih dveh naših mladih godbenic in godbenika.



V cilju kolesarskega vzpona na Mengeško kočo je zaigrala Mengeška godba s kolesarjem – kapelnikom Dimitrijem. Foto: M. K.

Po redni večerni vaji, v torek, 9. junija, smo na domu ob njegovem rojstnem dnevu presenetili našega baritonista Janeza Pera.

V soboto, 12. junija, smo se udeležili tudi 12. Kolesarskega vzpona na Mengeško kočo v organizaciji Kolesarskega društva Mengeš. Večina godbenikov se je na vrh odpravila kar peš. Na cilju smo poskrbeli za glasbo in prijetno vzdušje ter navijali za dva naša člana, ki sta se do vrha pripeljala s kolesi. Kapelnik Dimitrij je zmagal v svoji kategoriji, ker pa je imel še dovolj sapa, je z godbo tudi zaigral. Čestitamo! Že nekaj dni prej pa smo izvedeli veselo novico, da je našim trem mladim in talentiranim godbenikom uspel veliki met. Tolkalca Tanea Lipovšek in Klemen Juvančič (mentorica Katarina Kukovič) ter klarnetistka Kika Szomi Kralj (mentor kapelnik Dimitrij Lederer) so odlično opravili sprejemne preizkuse in bodo srednje šolanje nadaljevali na Konzervatoriju za glasbo in balet v Ljubljani! Čestitke vsem trem glasbenikom in obema mentorjema. Ponosni smo na vas in se veselimo vašega uspeha in še večjega glasbenega napredka!

Besedilo: Maja Keržič

Republika Slovenija vstopa v 30. leto državnosti. Deluj(e)mo, resno in dejansko za: zeleno, digitalno, zdravo, blaginjo nas vseh!

Zeleni Slovenije v Sloveniji in Evropski uniji delujemo za vrednote in dejanja – <https://1planet4u.blogspot.com/2019/04/zeleni-slovenije-volitve-v-evropski.html>.

V občini Mengeš podobno delujemo na lokalnem nivoju, in sicer za:

- našo Pšato, da postane studenec, kot je že bila, da se ohrani njen obvodni prostor, da nam je v veselje ob sprehodu ob njej, zato zahtevamo pojasnila in odgovornost, na primer, zakaj je speljana grda odtočna cev oz. izpust iz športne dvorane vanjo;
- Mengeško jezero z zaledjem studencev, ki mora biti varovana narava z dejavnostmi, ki ohranjajo in varujejo naravno okolje, zato zahtevamo pojasnila o namerah (pozidav) od odgovornih;
- Mestni park Mengeš, ki to ob vseh pozidavah ni več, zato nasprotujemo dodatnemu odstranjevanju zelenih površin;
- mesto Mengeš, ki bi ga morali narediti za

prijetno bivanje in druženje prebivalcev, zato nasprotujemo dodatnim nadstropnim parkiriščem v samem središču in zagovarjamo območja s popolno prednostjo pešcev in kolesarjev;

- Dobeno, ki naj se poveže z Ljubljano preko Rašice in prometno razbremeni Loko;
- Topole, da se doda povezava na glavno cesto, na že izveden priključek na krožišče glavne ceste.

Varno in lepo dopustujte. Spoznavajte predvsem lepote domačega okolja in Slovenije.

Spremljajte nas na FB – <https://www.facebook.com/ZeleniMenges/> in <https://www.facebook.com/ZeleniSlovenije/>. Povežite se z nami!

Prijazno vabljeni k podpisu peticije: Ohranimo zeleno srce Mengša! <https://www.pravapeticija.com/menges>

Besedilo in slika: mag. Tomaž Štebe, član Sveta Občine Mengeš, izvoljen na listi Zeleni Slovenije, član Zelenih Slovenije



www.srce-me-povezuje.si/drustvo-aia/

ZABAVNI HIP HOP TEDEN

PLESNE DELAVNICE | ŠPORTNE AKTIVNOSTI |
SKOK NA MORJE | KOPANJE NA BAZENU |
ESCAPE ROOM IN OSTALA PRESENEČENJA |
ZORBING | POT PREŽIVETVA | SLEEPOVER |
DISKO ZABAVA IN ŠE IN ŠE!

KJE AIA-MLADINSKI CENTER MENGEŠ
KDAJ 3.8.-9.8.2020 OD 9.00-21.00

KDO 8-16 LET
PRIJAVE DRUSTVO.AIA@GMAIL.COM / 041 923 699



AVTOSERVIS GREGORC | Steletova ulica 2, Mengeš
041 776 900 | 01 723 72 89

NOVA AVTOPRALNICA

z inovativno tehnologijo.

pon.-sob.: 8.00-17.30, ned.: 8.00-12.30

SERVIS LCD TV APARATOV

SHARP
KENWOOD
TELEFUNKEN
● BLAUPUNKT
FINLUX JVC
TOSHIBA
HITACHI

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03
Telefon: 01 729 13 04
E-pošta: avs.menges@siol.net
Internet: www.sharp-servis.si
Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ
Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

Nova rubrika in prvi predlog

Kot bralec Mengšana predlagam, da bi uvedli novo rubriko. Ta rubrika še nima imena, podana pa sta že dva predloga, po mojem mnenju dobra. Prvi je Nabiralnik za modrosti in dobre ideje občanov ali Občinsko ogledalo.

Glavno besedo pri tem ima seveda urednik, še bolj pa pri tem, ali naj občinsko glasilo ima kotiček za mnenja, pripombe, predloge in »modrosti«, ki bi jih posredovali občani ali ne. Sem optimist, naslov rubrike pa sploh ni problem. Občane naj bi vabila k sodelovanju, možnost izražanja mnenj pa je s številnih vidikov dragoceno.

Tokrat podajam naslednji predlog: Obvoznica opravlja svojo vlogo, to je, prevzema velik del prometa. Gorenjska, Prešernova in Slovenska cesta so vidno razbremenjene, vendar pa je zato nastal nov problem. Za določeno število brezvestnih voznikov so navedene ceste postale hitrostni poligon. Zaradi njih prometna varnost ni izboljšana, v nekem smislu je celo slabša. Postavljeni znaki za najvišjo dovoljeno hitrost so očitno veliko premalo. Potrebna bi bila pogostejša fizična prisotnost policistov in redarjev – tudi zato, ker vsi vozniki tovornjakov ne upoštevajo prometnega znaka o prepovedi vožnje za težje tovornjake. Največ koristi pa bi nedvomno dosegli s prikazovalniki hitrosti ter radarji. Da je radar zelo učinkovito sredstvo za umirjanje hitrosti, kažejo razmere v Trzinu in Mostah.

Predlagam torej, da se na severni in južni vpadnici, to je na Gorenjski in Slovenski cesti, namestijo merilniki hitrosti z opozorilom zaradi prekoračitve hitrosti ter z radarji.

Pa še moj prispevek v Nabiralnik za modrosti – o starosti in sreči:

- Nespoštovanje starosti je, kot bi zjutraj uničevali hišo, v kateri bomo ponoči spali.
- Številni divjajo okrog na lovu za srečo kot raztresen človek, ki išče svoj klobuk, ta pa je na njegovi glavi ali v roki. /Zlate misli o modrosti, MK 2003)

Besedilo: Branko Lipar

Slamniki pod Gobavico

Letos maja sem v dar dobila knjigo z zgornjim naslovom, ki jo je izdala Občina Mengeš leta 2018. Knjige sem bila zelo vesela in sem jo prvi večer začela brati; ne po vrsti, začela sem na str. 121 s poglavjem Pogled na tirolsko preteklost, od koder so prihajali Tirolci tudi v Mengeš. Prebrala sem do str. 222. Mojemu veselju ob knjigi je sledilo veliko razočaranje: vse polno napak, zavajanj in nedoslednosti; v jezik, način pisanja in v tehnične pomanjkljivosti se ne bom podala. Ne morem verjeti, da je takšna knjiga lahko zagledala beli dan. Iskreno mi je žal, da si Mengšani nismo zaslužili dostojnega zgodovinskega prikaza pomembne dejavnosti, kakršno je slarnikarstvo.

Mislím, da je dolžnost izdajatelja ali avtorja s sodelavci, da se Mengšanom opravičijo; saj je menda knjiga namenjena njim – starejšim, ki so na fotografijah oz. na njih prepoznavajo svoje sorodnike, so družinsko povezani s slarnikarstvom in o njem tudi nekaj vedo, pa

tudi mladim, ki naj bi jim bila knjiga pomembna vodnica v življenje. Najmanj, kar bi bilo treba storiti, je, da bi v izvode, ki so še na voljo, vložili spisek popravkov.

Dobro vem, da knjige ne more napisati vsak; vem tudi, koliko dela je za vsako, še posebej zgodovinsko knjigo. Zato mi je še bolj žal, da knjiga, ki bi jo lahko imel sleherni mengeški dom, ne izpolnjuje pričakovanj. Žalosti me, da je za Mengšane kar vse dobro ... Iskreno pa rečem, da ni! Bodimo že enkrat dosledni in pošteni do bralcev in nehajmo »šlampariti«.

Besedilo: Jožica Marin

Zahvala županu in občinskim uradnikom

Želim, da tudi drugi občani vedo, kako pomembni so starejši, onemogli ljudje v občini Mengeš. Konec januarja letos sem v Dom počitka Mengeš poslala vlogo za nego na domu, ker smo potrebovali pomoč pri negi očeta vsaj dvakrat tedensko za uro ali dve. Ker do srede februarja nismo dobili odgovora, smo se morali znajti sami. Mama z od možganske kapi prizadetim levim delom telesa pač ni mogla skrbeti za negibljivega očeta, sestra in jaz pa sva bili v dopoldanskem in vsak drugi teden tudi v popoldanskem času v službi. Znajti smo se morali tako, da smo sami našli zasebno negovalko.

Že prej sem izvedela, da Občina Mengeš pri negi na domu, ki je v sklopu Dom počitka Mengeš, sofinancira 11 EUR/na uro, zato sem jim na vsaj tri občinske naslove poslala vprašanje, ali to velja tudi za zasebne negovalke, ker druge možnosti nekateri pač nismo imeli. V 13 dneh nisem dobila nobenega odgovora, zato sem jim konec februarja pisala znova in se jim zahvalila za ignoranco. Nakar dobim odgovor občinske uradnice, da naj bi me klicali (na splošno službeno številko). Lahko bi raziskovala, če je res, vendar zakaj? Če sem jim pisala, sem pričakovala pisni odgovor. Nekateri v službi delamo in se nimamo časa ukvarjati s klici zasebne narave.

Njen odgovor je bil, da so mojo pošto posredovali direktorici Doma počitka Mengeš, ki jim je zagotovila, da čakalne dobe niso dolge, ter da me bo nekdo kontaktiral glede nege na Domu. Res me je klicala zaposlena iz Doma počitka, da mi pove, da bo preverila, katere dneve bi lahko dobili negovalko; takrat smo jo potrebovali že vsak dan. Obljubila mi je klic naslednji dan, ki pa ga ni bilo, ne naslednji dan ne kdaj kasneje.

Obdržali smo zasebno negovalko in jo plačevali sami. Potem je prišla epidemija in smo jo izgubili, zato sem morala najprej koristiti svoj dopust, da sem negovala očeta, ga oblačila in hranila, potem pa sem tako ali tako delala od doma. Še dobro, da imam zraven sestro, ki me je menjala, ko ni delala.

Rada bi se zahvalila županu, g. Jeriču, na katerega sem tudi naslovila svojo e-pošto, ter drugim občinskim uradnikom, za vso ignoranco in nepripravljenost na pomoč. Vesela sem, da ste mi omogočili, da sem zadnje mesece njegovega življenja kar se da veliko časa preživela z očetom. Edini grenak priokus je izkušnja z Občino Mengeš in njenimi zaposlenimi. To, da so pomembni samo nekateri, ki imajo že tako vse, se mi je končno potrdilo. Hvala.

Besedilo: Mateja Klemen



REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA
Poveljnik Civilne zaščite

Spoštovani!

Zahvaljujem se vsem sodelujočim, ki ste kakorkoli prispevali k skupnemu cilju zaježitve širjenja koronavirusa, ki je povzročal pandemično in epidemično bolezen COVID-19. Zlasti se zahvaljujem pripadnikom enot Civilne zaščite in drugega operativnega sestava, funkcionarjem, javnim uslužbencem v državnih organih, na regijskem in lokalnem nivoju, posebej zaposlenim v zdravstvu in v gospodarskih družbah, prostovoljcem, za izvajanje potrebne zaščite, reševanja in pomoči, kakor tudi za osnovno oskrbo ljudi z najnujnejšimi življenjskimi potrebščinami. Zahvaljujem se tudi vsem gospodarskim družbam in drugim organizacijam za donirana sredstva, zaščitno opremo in druge dobrine. Prav vsak je prispeval k dosegu skupnega cilja, to je zmanjšanje ogrožanja zdravja ljudi in njihovih življenj.

Z združenimi močmi smo zmogli zaježiti COVID-19.

Želim, da v prihodnje, za skupno dobro, vsak poskrbi za sebe in svoje bližnje, tako v domačem, kakor tudi v delovnem okolju, da bomo ob morebitnem naslednjem valu koronavirusa ali drugače poimenovanega podobnega sovražnika, odreagirali še bolje.

Vem, da tudi v prihodnje lahko računam na vas, zato še enkrat hvala vsem za sodelovanje in ostanite zdravi!

Srečko Šestan
POVELJNIK CZ-RS



ZVEZA VETERANOV
VOJNE ZA SLOVENIJO

ZAHVALA

Veterani vojne za Slovenijo, občinska organizacija Mengeš, se zahvaljuje donatorjem, ki so s finančnimi sredstvi pomagali pri nadgradnji pomnika slovenskemu narodu za upor 1990-1991.

AVS MENGEŠ IGOR BUDJA

FRANC HRIBAR

MN GROUP MATEJ NARAT

MEGASPLET LUKA ROPOTAR

RETOS D.O.O. RENATO OSOLNIK

MELODIJA MENGEŠ

CIRIL BURGAR

JOŽE ROŽMAN NOTAR

GRASKO SP JOŽE SKOK

KARO D.O.O. ROMAN KALUŠNIK

ALKAM D.O.O. JANEZ FLERIN

LE-ANŽE TOMAŽ BLEJEC

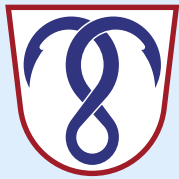
METREL D.O.O. EDO REVEN

KA-DENT MITJA KAPŠ

HABJAN JANEZ

NAJLEPŠA HVALA
GOSPODJE!

OOZVVS Mengeš



**OBČINA
MENGEŠ**

URADNE URE:

ponedeljek:

8.00 - 12.00

in

13.00 - 15.00

sreda:

8.00 - 12.00

in

13.00 - 17.00

petek:

8.00 - 13.00

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate bo vedno ostal.*



V SPOMIN

24. julija bosta minili dve leti, odkar je utihnil
tvoj glas.

JANEZ PIRNAT

Ni dneva in ne noči, da ne bi bil med nami ti.
Solza žalosti in bolečine te zbudila ni,
ostala je praznina, ki hudo boli.

Vedno boš ostal v naših srcih.

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate,
prižigate sveče in postojite ob njegovem
grobu.

*Z boleznijo si se pogumno bojevala,
na koncu si tiho zaspala,
a v srcih naših boš ostala.*



ZAHVALA

V 93. letu starosti se je poslovila naša draga
teta

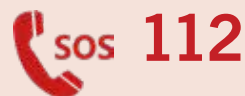
MATILDA KLAKOČER

iz Mengeša

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem za izrečena sožalja.

Posebej se zahvaljujemo sosedu Idu, patro-
nažni sestri Sabini, zdravnici Gabrieli Kovač
Mohar, osebju v dializnem centru Črnuče in
Angiološkemu oddelku intenzivne nege UKC
Ljubljana za vso pomoč in podporo.

Vsi njeni



SOS OBVESTILA

Požari v naravi oziroma na prostem 1. 7. 2020 ob 20.24

Ob 20.20 je na Mengeškem polju med
Grobljami in Loko, občina Mengeš, go-
relo v deblu drevesa. Požar so pogasili
gasilci CZR Domžale in PGD Mengeš.

Nesreče v cestnem prometu 30. 6. 2020 ob 19.54

Ob 19.46 sta v krožnem križišču na
mengeški obvoznici v Mengšu trčila
osebno vozilo in kolesar. Gasilci CZR
Domžale, PGD Kamnik in PGD Mengeš
so zavarovali kraj dogodka in nudili po-
moč pri usmerjanju prometa. Reševalci
NMP Domžale so oskrbeli poškodova-
nega kolesarja in ga prepeljali v UKC
Ljubljana.

Reševanje obolelih in helikopter- ski prevozi med bolnišnicami 28. 6. 2020 ob 18.55

Ob 18.51 so v Mengšu gasilci CZR

Domžale nudili pomoč oboleli osebi do
prihoda reševalcem NMP Kamnik.

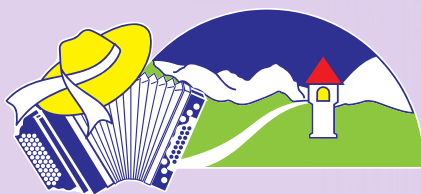
Sproščanja nevarnih plinov 18. 6. 2020 ob 12.56

Ob 12.54 je na Japljevi ulici v Mengšu
delavec z gradbenim strojem prebil cev
za plin. Gasilci PGD Mengeš in Kamnik
so zavarovali območje in opravili meri-
tve ter počakali do prihoda dežurnega
delavca plinarne, ki je nato zaprl glavni
ventil.

Tehnična in druga pomoč 18. 6. 2020 ob 19.56

Ob 19.54 so gasilci PGD Loka pri Men-
gšu posredovali v naselju Dobeno, ob-
čina Mengeš, kjer je prišlo do poplave
v kurilnici stanovanjske hiše. Gasilci so
izpraznili ekspanzijsko posodo ter izčr-
pali vodo iz prostora.

Besedilo: Gasilci



TURISTIČNO DRUŠTVO MENGEŠ

VABILO

Vljudno vas vabimo na kulturno-etnološko prireditev
**MENGEŠ IZ PRETEKLOSTI V SEDANJOST
IN ZA PRIHODNOST,**

ki bo v soboto, 22. avgusta 2020, ob 17. uri,

v prijetnem okolju Lovske kočice Mengeš.

Letošnja tema pogovora bo

praznovanje

60. obletnice Turističnega društva Mengeš.

Vljudno vabljeni!